NOWOŚĆ
ZESZYT SPECJALNY

Indeks 384823
selber machen
ZESZYT SPECJALNY NR.1
CENA 22.000 zł

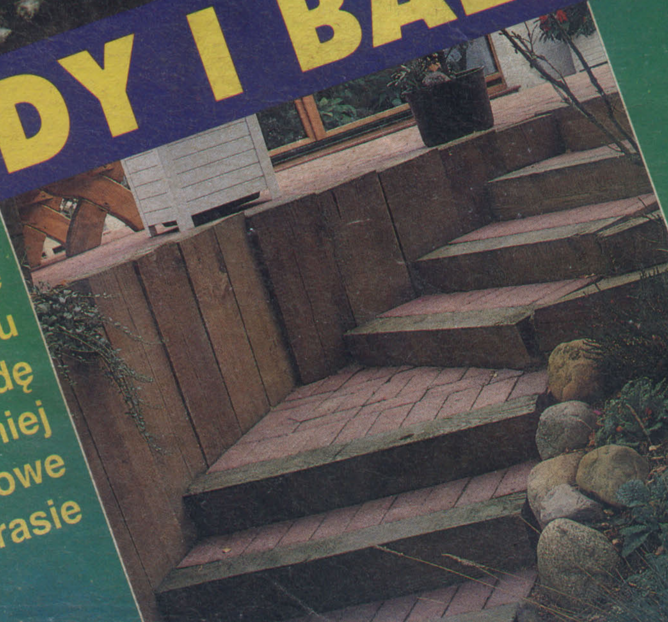
Majster...





- Projektowanie ogrodu
- Odpoczynek wśród zieleni
- Wakacje w ogrodzie
- Spacerowa pergola

OGRODY I BALKONY





- Okazałe wejście do ogrodu
- Dróżkami przez wodę
- Spod szkła wcześniej
- Płyty chodnikowe na tarasie

MAGAZYN

Majstra...



Myjka wysokociśnieniowa

Całą parą naprzód

Aparaty do czyszczenia pod wysokim ciśnieniem stają się sprzętem powszechnego użytku. Wiele prac, które dotąd wymagały napinania mięśni, można teraz szybciej i prościej załatwić siłą wody. Gardena, dostosowując się do tego trendu, opracowała nader poręczną i mocną myjkę z licznymi akcesoriami. Różnego rodzaju szpryce ułatwiają czyszczenie schodów, chodników i elewacji, są pomocne przy myciu samochodu, płotu lub kratek. ■

Superodkurzacz

Wciąga (prawie) wszystko

Gdy się posiada ten sprzęt, zabierając się do sprzątania można zapomnieć o miotle, kuble i szufelce. Wystarczy wcisnąć guzik by doprowadzić do porządku nie tylko mieszkanie po remoncie, lecz także warsztat lub piwnicę. Superodkurzacz Aqua Vac pochłania śmieci wszelkiego rodzaju. Wciąga nawet gruz, drobne kamienie i wodę. W sprzedaży w sklepach ze sprzętem gospodarstwa domowego oraz magazynach budowlanych. ■







Cegła klinkierowa

Piękne formy z tradycyjnego materiału

Podstawowe zalety powierzchni wyłożonych tym materiałem to wytrzymałość i łatwość pielęgnacji. Doskonały wygląd i możliwość układania rozmaitych wzorów to dodatkowy plus tradycyjnego klinkieru.
Cegły te wypala się z gliny. Odznaczają się nadzwyczajną twardością i odpornością na mróz. Dzięki wielkości oferowanych kształtów można eksperymentować z układaniem ozdobnym. Wzory urozmaicają bowiem duże powierzchnie, a małym przydają wdzięku. W kombinacji z granitem o innej barwie klinkier wygląda jeszcze ciekawiej. ■

Zdjęcie: Arbeitsgemeinschaft Pflasterklinker



Kosiarka do trawników

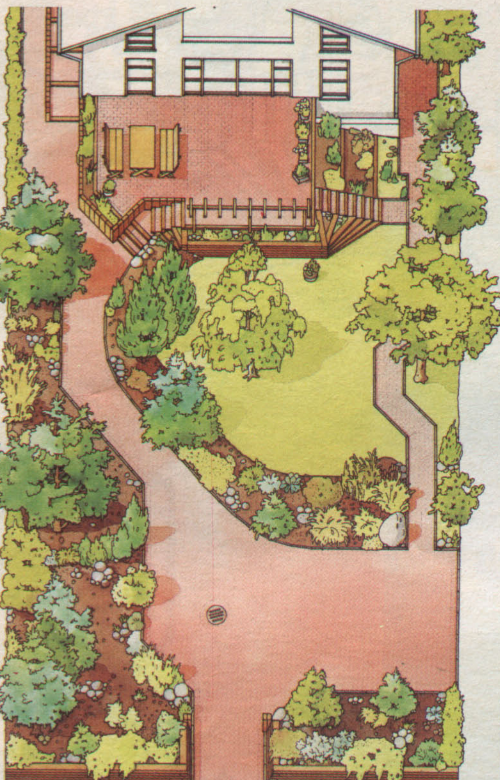
Zaawansowana technika

Istnieje kilka sposobów strzyżenia trawnika: np. można „powierzyć" go owcom, użyć kosy lub kosiarki. To ostatnie rozwiązanie jest najpopularniejsze. Szczególną nowoczesnością i poziomem techniki odznaczają się kosiarki firmy Wolf. Są one rzeczywiście wysokowydajne, ciche i energooszczędne. Ich eksploatacja nie stanowi problemu. Dzięki prostemu zamocowaniu nawet wymiana noży jest rzeczą łatwą. Nowe konstrukcje Wolfa mają dobrze osłonięty system noży, 80-litrowy pojemnik na pokos i są bezpieczne w użyciu. ■

SPIS TREŚCI

Majster... OGRODY zeszyt specjalny nr 4/1993

Przebudowa domu to okazja do urządzenia ogrodu na nowo. Atrakcyjny projekt przedstawiamy na stronie 4 i następnych.



Projektowanie i realizacja

Konstrukcje drewniane

W ogrodzie wodnym

Siew i zbiory

... a ponadto:



Miło jest pomarzyć pod łukiem oplecionym przez pnącza. Opis tej pergoli z ławką i kolumnami roślinnymi zaczyna się na stronie 24.



W cieplarniach wszystko dojrzewa wcześniej. A może tak własne nowalijki? – stronie 52.



Bruki betonowe mogą być bardzo gustowne. Prezentujemy rozległy taras dopasowany do nowoczesnego domu. Strona 58.



Staw, w którym chcemy trzymać ryby musi być dobrze zaprojektowany – o wymaganiach piszemy na stronie 40.

1

Obszerny taras

przy południowej ścianie domu stanowi centrum nowo projektowanego ogrodu. Jest wybrukowany ceglastoczerwoną betonową kostką.

2

Jedne ze schodów

prowadzących na taras są zakręcone o 45°. Ich przednóża są wykonane z krawędziaków, a podnóżki z betonowej kostki.

3

Szeroki chodnik

prowadzi wśród drzew i krzewów od wjazdu do tarasu i dalej do głównego wejścia do domu.

4

Półkolisty wał ziemny

otacza trawnik i oddziela ogród od parkingu. Gdy drzewa i krzewy podrosną, samochody nie będą widoczne.

SZTUKA PROJEKTOWANIA OGRODU

5

Proste schody

są otoczone z obydwu stron przez tarasowate grządki. Do rozgraniczenia ich powierzchni użyto krawędziaków.

6

Podwyższona grządka

na skraju tarasu jest obudowana grubymi belkami. Wzniesioną tu pergolę pokryją zielone pnącza.

7

Drugi, węższy chodnik,

również wybrukowany czerwoną kostką betonową omija łukiem starą wiśnię, której nie chciano usuwać.

8

Zamiast płotu podwyższone grządki

oddzielają parcelę od ulicy. Posadzone na nich krzewy będą stanowiły za parę lat zasłonę optyczną i akustyczną.

Budując nowy lub przebudowując stary dom nie można zapominać o ogrodzie. Powinien zyskać nowe oblicze nadające całej posesji harmonijny wygląd.



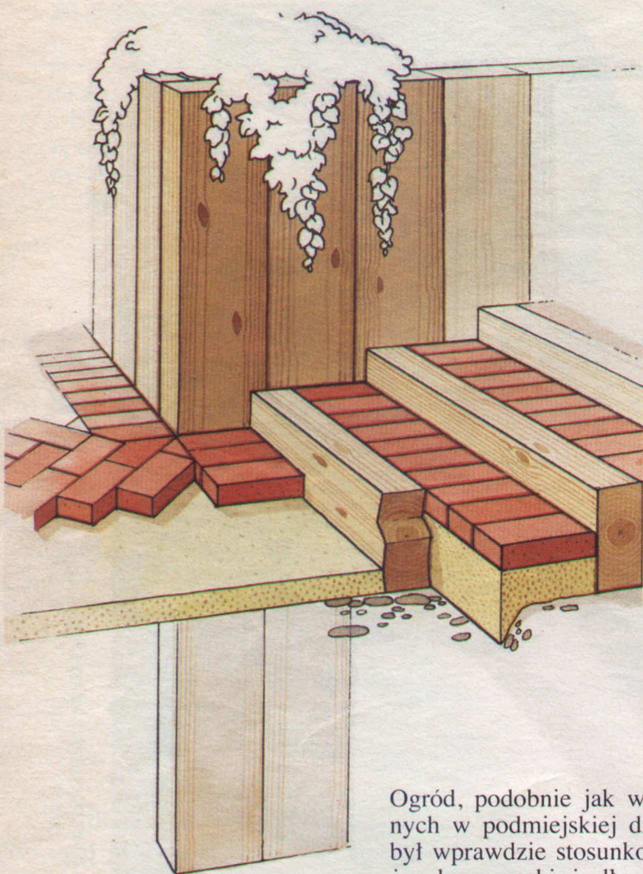
Zdjęcia: Petra Stange; rysunki: Jochen Pape

Gdy Państwo Schreder zobaczyli ten dom po raz pierwszy, wyglądał on skromnie i nieco pretensjonalnie. Nie budził entuzjazmu. Jednakże miał dobrą lokalizację, nie był szczególnie zniszczony i miał przystępną cenę, zdecydowali się więc kupić go.
„Z tego domu da się coś zrobić" – zawyrokował architekt, którego sprowadzili nowi właściciele i podał kilka propozycji: duże okna od południa, nowe ściany szczytowe oraz zupełnie nowe rozplanowanie ogrodu.

Widok na taras od strony prostych schodów. Grządki na półkach zbiegają się ku podwyższonej grządce frontowej. Rosną tam jedynie drobne rośliny, gdyż główną ozdobą są piękne kamienie polne – obok kostki betonowej i krawędziaków trzeci podstawowy materiał małej architektury.

DROGI WIODĄCE KU TARASOWI

Chodniki i schodki nadają ogrodowi nowy, interesujący wygląd.



Zbudowanie schodów wcale nie jest trudne. W ziemi kształtujemy stopnie i przykrywamy je trzydziestocentymetrową warstwą ubitego piasku. Krawędziaki stanowiące przednóżki są zagłębione w piasek. Ustawiamy je pionowo, jedną trzecią ich części umieszczamy w ziemi i łączymy drutem lub listwą.

Ogród, podobnie jak wiele innych w podmiejskiej dzielnicy był wprawdzie stosunkowo duży, lecz wąski i długi. Dom dzielił go na dwie prawie jednakowe części. Właściciele domu zapragnęli mieć od strony południowej obszerny taras, ale ponieważ z tej właśnie strony znajdowała się ulica, postanowili tak go rozplanować, aby był osłonięty od ciekawskich spojrzeń z ulicy. Poza tym chcieli, aby w ogrodzie znalazło się miejsce dla samochodów.
Trzeba więc było spełnić cały szereg warunków, do których doszedł jeszcze jeden: Schrederowie pragnęli zrobić jak najwięcej sami. Po podliczeniu wydatków okazało się bowiem, że kupno i przebudowa domu pochłonęły już masę pieniędzy.



Obszerny taras jest wybrukowany ceglastoczerwoną betonową kostką. Jego podbudowa składa się z ziemi, tłucznia, żwiru i piasku. Przed ułożeniem kostki podłoże należy ubić wibratorem.



Schody z lewej strony prowadzą łagodnym łukiem do ogrodu. Stopnie mają 12 cm wysokości, co jest gwarancją wygody. Szerokość stopni wynika z grubości użytych krawędziaków i długości kostek.



Droga do wejścia głównego wije się między drzewami i krzewami. Najpierw układa się całe kostki, a dopiero potem przycięte, dopasowane do obrzeży. Zastosowano tu wzór w jodełkę.



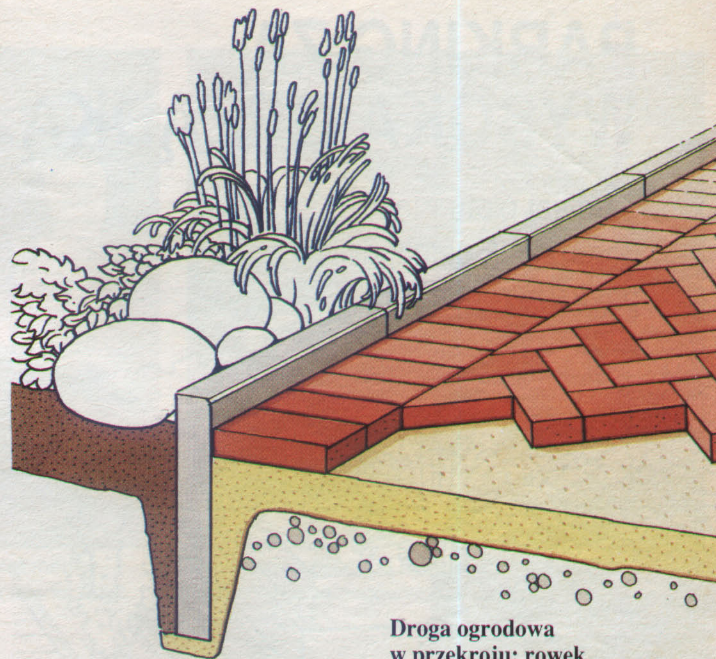
Duży plac postojowy został wybrukowany – podobnie jak chodniki – w jodełkę. Jego powierzchnię okalają głęboko wkopane w ziemię krawężniki. Układa się je przed rozpoczęciem brukowania.



Drugie schody mają prosty przebieg. Progi umieszczone na przedłużeniu ich stopni stanowią umocnienie podwyższonej grządki. Jest tam miejsce na rośliny, ale przede wszystkim na ozdobne kamienie.



Grządka czołowa i pergola zamykają taras od strony ogrodu. Podobnie jak krawędziaki użyte do budowy grządek i schodów, pergolę (gotowy zestaw do składania) zrobiono z drewna impregnowanego ciśnieniowo.



Droga ogrodowa w przekroju: rowek na krawężniki, jak również całą powierzchnię do wybrukowania pokrywamy warstwą piasku, aby umożliwić szybki odpływ wody. Podłoże piaskowe trzeba dobrze ubić. Po ułożeniu wszystkich kostek należy zamulić je piaskiem i jeszcze raz ubić wibratorem.

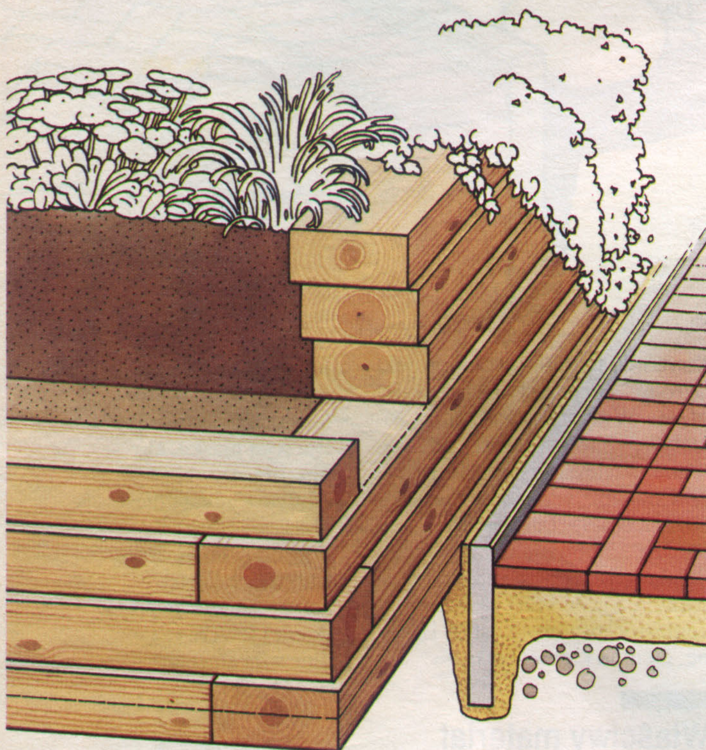
Starannie przygotowany projekt ogrodu przyniósł oczekiwany efekt. Wszystkie życzenia zostały spełnione i teraz, gdy rodzina siedzi na tarasie, mając pod nogami własnoręcznie ułożoną nawierzchnię, wszyscy są bardzo zadowoleni ze swego dzieła: harmonijnie ukształtowany wzór, w którym dominują ceglastoczerwona kostka i grube, ciemne krawędziaki.

Właściwy materiał dla majsterkowiczów

Taras wyłożono betonową kostką i kantówką, ponieważ wyglądają one ładnie i harmonizują ze sobą, oraz dlatego, że łatwo je obrabiać. Gdy należało wybrać między cegłą klinkierową i kostką betonową, właściciel posesji zawahał się na moment, bowiem klinkier to jego wymarzony materiał. Ale niestety był on wyraźnie droższy niż bardzo do niego podobna, tak pod względem barwy jak kształtu, kostka betonowa. Przeważyło to szalę na korzyść tej ostatniej.
Okazało się, że obróbka kostki betonowej jest prosta. Ponieważ była ona bardzo dokładnie wykonana, zwyczajnie ułożono ją na ubitym, wyrównanym podłożu. Tam, gdzie wymagała przycinania (np. na wijących się

PARKING ZA WYSOKĄ GRZĄDKĄ

Zamiast płotu funkcję ogrodzenia pełnią dwie podwyższone grządki.



Krawędziaki (12 x 24 cm) ułożone warstwami są nieznacznie cofnięte względem leżących niżej. Ich ciężar własny wprawdzie gwarantuje stabilność konstrukcji, ale jednakże lepiej przybić każdą warstwę w kilku miejscach gwoździami.



Wąski chodnik

dający dostęp do tarasu i tylnej części ogrodu omija łukiem starą wiśnię. Przebieg tej drogi wytyczono za pomocą sznura mierniczego.



Wysokie grządki

zastępują płot: świetne rozwiązanie, gdyż rozrośnięte krzewy stworzą zieloną ścianę zasłaniającą wnętrze posesji przed wzrokiem przechodniów i hałasem ulicznym.

chodnikach), wystarczyło ją od spodu lekko podciąć szlifierką kątową i przełamać uderzając młotkiem. Tarcza ścierna do cięcia kamienia jest jednak bardzo opłacalną inwestycją!

Obudowa grządek z krawędziaków

Wysokie grządki są doskonałą zasłoną od strony ulicy i od czoła tarasu. Ponieważ murowanie wydawało się być nazbyt skomplikowane, a ponadto ze względów estetycznych był pożądany jakiś inny materiał, wybór padł na grube, impregnowane ciśnieniowo krawędziaki. Mają one przekrój 12 x 24 cm i dzięki znacznemu ciężarowi własnemu leżą bardzo stabilnie. Na wszelki wypadek jednak sąsiednie warstwy pozbijano gwoździami. Identyczne krawędziaki pojawiają się w głębi ogrodu jako przednóżki na schodach i umocnienie na skarpach tarasu. Praca z tym materiałem dawała dużo satysfakcji przede wszystkim dlatego, że obudowa grządek powstała bardzo szybko i wyglądała doskonale. Dzięki starannie przygotowanemu projektowi już przy zakupie materiału było wiadomo, jak długie mają być poszczególne belki i potem wystarczyło je tylko złożyć razem. Nie upłynęło wiele czasu i można już było posadzić pierwsze rośliny – nowy ogród był gotów!

PLANOWANIE

Zamierzając gruntownie przebudować swój dom i na nowo urządzić otaczający go ogród, warto skonsultować się z architektem i poprosić go o naszkicowanie projektu przynajmniej w zarysie. Rozpracowanie szczegółów można pozostawić sobie. Przedtem jednak należy dokładnie przemyśleć, jakie funkcje ma pełnić ogród, zapoznać się z rozwiązaniami prezentowanymi w czasopismach i rozejrzeć się w składach budowlanych za materiałami. Następnie należy sporządzić projekt, w którym to i owo można jeszcze przesunąć oraz zastanowić się, które prace można by wykonać samemu.

WRAZ Z AKCESORIAMI

Fotel, leżanka i jeszcze coś więcej

Gdy pogoda jest piękna, najlepiej odprężyć się i rozkoszować słońcem w ogrodzie na wygodnych meblach ogrodowych wykonanych z materiału odpornego na czynniki atmosferyczne. Firma Jardin oferuje nowe składane fotele oraz dopasowany do nich stół i praktyczne akcesoria. Należą do nich m.in. chroniące przed zanieczyszczeniem i wilgocią pokrowce, których nie zerwie wiatr, a także torba na służące do wyściełania foteli materacyki, które nie powinny pozostawać na zewnątrz, gdy pada deszcz.



Torba-jamnik, uzupełniająca komplet mebli Jardin, mieści 4 materacyki do wyściełania foteli.



Wszystkie części tej leżanki na kółkach można odpowiednio ustawić.



Właściwa pielęgnacja

Meble i parkany z tworzywa sztucznego w zasadzie nie wymagają pielęgnacji. Jednakże do mycia ich należy używać wyłącznie łagodnych środków (w żadnym wypadku zawierających rozpuszczalniki!). Nie stosować proszków lub gąbek mogących zarysować ich powierzchnię.

LEKKIE I TRWAŁE

Komplet mebli ogrodowych

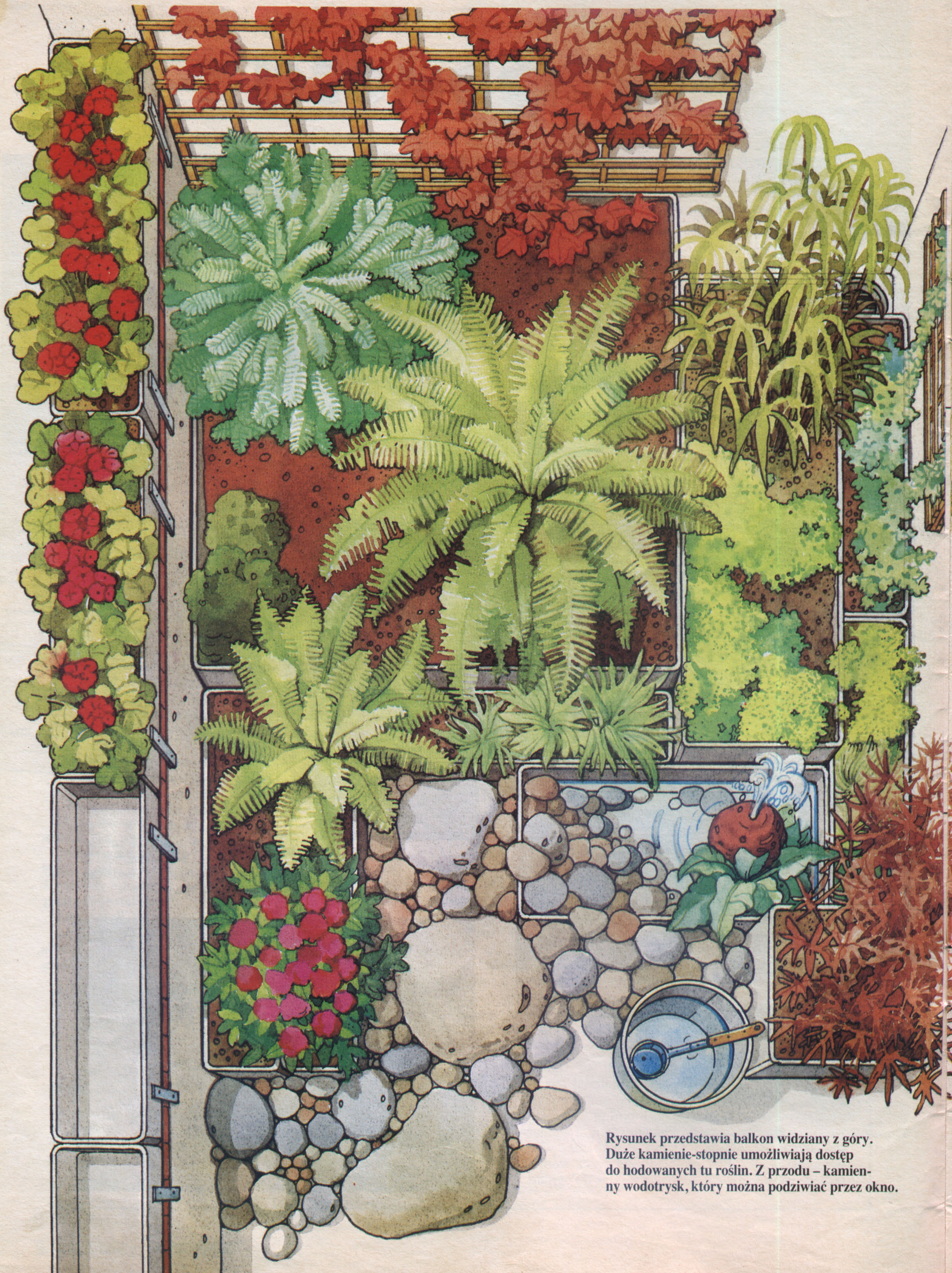
Meble z tworzywa nadają się doskonale do ogrodu. Łatwo je pielęgnować, są odporne na promieniowanie ultrafioletowe i wpływ warunków atmosferycznych, a poza tym są lekkie, dzięki czemu można je dowolnie ustawiać. Zestaw mebli do siedzenia „Derby" Siegera jest wyjątkowo wygodny. Składa się z foteli o nastawnych, czteropozycyjnych oparciach, taboretów, które można wykorzystywać także jako pomocnicze stoliki oraz stołu 95 x 95 cm z otworem w blacie na parasol. Materacyki przeznaczone do wyściełania foteli są oferowane w 40 różnych wzorach.

PŁOTKI Z TWORZYWA SZTUCZNEGO

Bardzo łatwe w montażu

Płotki z elementów tworzywowych są stabilne i długo zachowują ładny wygląd. Materiał ten jest światłotrwały, odporny na wpływy atmosferyczne i nie wymaga konserwacji. Poza tym płoty tworzywowe są bardzo łatwe do zmontowania: z elementów składa się przęsła i wsuwa je pomiędzy wbite w ziemię słupki. Płot produkowany przez Kettlera posiada pergolę różaną, zdobiącą wejście do ogrodu.





Rysunek przedstawia balkon widziany z góry. Duże kamienie-stopnie umożliwiają dostęp do hodowanych tu roślin. Z przodu – kamienny wodotrysk, który można podziwiać przez okno.

OGRÓD NA PIERWSZYM PIĘTRZE

Królestwo roślin w miejsce składu nieprzydatnych mebli to najlepszy sposób urządzenia balkonu.

Jeśli pod balkonem od wczesnego ranka do późnego wieczora jeżdżą samochody, jeśli znajduje się on od strony północnej i nigdy nie oświetla go słońce, albo gdy jest na nim tylko tyle miejsca, by postawić stolik składany lub dwie skrzynki piwa, wtedy trzeba się dobrze zastanowić, co począć z tą dodatkową powierzchnią.

Często taki niepraktyczny balkon staje się składowiskiem rupieci, których nie chce się wynieść do piwnicy lub wystawić pod śmietnik. A naprawdę szkoda, by pełnił on taką funkcję. Zwłaszcza wtedy, gdy – tak jak w wielu nowo budowanych mieszkaniach – przylega do pokoju stołowego i jest dobrze widoczny przez duże okno.

Piękny widok można stworzyć samemu

Najlepszym rozwiązaniem byłoby przekształcenie balkonu w mały ogród. Grządkami mogą się stać donice i pojemniki różnej wielkości, ustawione blisko siebie. Korzystny wygląd mają pojemniki o zróżnicowanej wysokości, piętrzące się aż do poręczy. Obramowanie ogródka mogą stanowić kratki na pnącza i skrzynki na balustradzie obsadzone kwiatami.

Balkon, który tu prezentujemy, był położony bezpośrednio przy ulicy i – chociaż zwrócony na południe – bardzo zacieniony. Dlatego wyszukaliśmy rośliny akceptujące takie warunki oświetlenia: paprocie, bambus, małą sosenkę oraz kilka gatunków płożących się, które w normalnych ogrodach rosną pod drzewami i krzewami. Wszystkie te rośliny są zimotrwałe i nie wymagają żadnych zabezpieczeń. Nic nie stoi na przeszkodzie, by luki między niezmiennym kompletem roślin podstawowych wypełniać corocznie różnymi kwiatami letnimi.

Prawdziwą perłą naszego cienistego ogródka jest kamienny wodotrysk urządzony w dużym pojemniku wśród głazów. Ożywia on kompozycję i tworzy at-



Widok jak w ogrodzie botanicznym: przestępując próg balkonu wkraczamy w świat zieleni z kamiennym zdrojem w centrum. Rośliny czują się tu doskonale. Znajdzie się tu jeszcze miejsce na wygodny fotel.

Zdjęcia: Marco Moog; rysunek: Jochen Pape

POJEMNIKI KWIATOWE

Warto zastosować wiele pojemników o różnej wielkości.

Wąskie lub szerokie, płaskie i kwadratowe, okrągłe lub kanciaste: pojemniki kwiatowe mogą się różnić między sobą kształtem, wielkością i materiałem.
Z myślą o urządzeniu ogródka balkonowego powinniśmy nabyć możliwie dużo średniej wielkości pojemników czworokątnych. Łatwo je przesuwać (ważne przy komponowaniu roślin) i ustawić nie pozostawiając prawie żadnych luk.
My wybraliśmy pojemniki z eternitu oferowane w dużym asortymencie. Jest to mocny materiał, trwały i odporny na mróz.



Rośliny mogą się rozwijać prawie wszędzie: kratki dla pnączy zakryją gołe ściany. Kratkę z listew przytwierdza się do ściany za pomocą kołków i wkrętów zachowując 2-5 cm odstęp.



Największa skrzynia przeznaczona dla paproci trafiła w najdalszy kąt balkonu, pod kratę z pnączami. Wypełnia się ją ziemią i obsadza roślinami dopiero po ustawieniu na miejscu.



Obok wielkiej skrzyni umieszczono kilka mniejszych pojemników, które można przesuwać i wypełnić nimi nieduże luki. Nadają się one dla roślin o indywidualnych wymaganiach.



Kamienny wodotrysk jest zaopatrzony w naczynie i pompkę. Umieściliśmy go w większym pojemniku, tak, aby była widoczna tylko dekoracyjna skała wulkaniczna.



Pojemniki eternitowe są produkowane w kolorach jasnoszarym, zielonym, brązowym i czerwonym. Bez trudu można je też pomalować.

mosferę na balkonie. Rośliny lubią świeże, odrobinę wilgotne powietrze, a mieszkańcy mogą się rozkoszować delikatnym szmerem wody!

Dobra ziemia, zdrowe rośliny

Im rośliny mają mniej miejsca na korzenie, tym ważniejsza jest jakość podłoża: musi ono mieć dostateczną ilość składników pokarmowych i zdolność magazynowania wody. Najlepiej kupić ziemię do kwiatów balkonowych lub wprowadzone ostatnio na rynek (w Niemczech) specjalne podłoża dla roślin niekwitnących i kwiatowych, wzbogacone odpowiednio zestawioną mieszanką nawozów. Ponieważ zapas tych nawozów zwykle już po kilku tygodniach ulega wyczerpaniu, trzeba go często uzupełniać w okresie wegetacji.
Nie mniej ważną sprawą niż podłoże jest dobry drenaż, gdyż stojącej wody nie zniesie prawie żadna roślina. Jeśli pojemniki są poza zasięgiem deszczu, wtedy wystarczy umieścić na ich dnie grubą warstwę keramzytu, która przejmuje nadmiar wody przy podlewaniu. Jednakże nie jest ona w stanie wchłonąć deszczówki po silnej ulewie. Dlatego pojemniki na balkonach nieosłoniętych muszą koniecznie posiadać duże otwory drenażowe i stać nieco wyżej, tak, aby woda mogła szybko spłynąć.
Nawet mało doświadczonemu ogrodnikowi może się w pełni udać założenie balkonowego ogródka.

Pojemniki kwiatowe: Samen-Fahrholz, Hamburg; kamień-wodotrysk: Heissner



Miejsce przy kratce można zarezerwować zarówno dla pnączy zimozielonych (np. bluszcz) jak i sezonowych, kwitnących latem.



Pompę instaluje się w naczyniu, a kamień ustawia na dziurkowanej pokrywce. Następnie nalewa się wody aż po brzeg.

Woda powoli ciurka po odłamku chropowatej lawy. Światło i cień pląsają na połyskliwej powierzchni; kamień-wodotrysk zdaje się żyć, podobnie jak otaczające go rośliny.



WIADOMOŚCI



Bardzo stabilne bloczki LaLinia.



Eleganckie betonowe płyty i kamienna kostka.



Bloczki Botanico wraz z roślinami tworzą zieloną ścianę.

MURKI OPOROWE I PŁYTY

Betonowe elementy małej architektury

Nowe bloczki betonowe i systemy murowe firmy Stein+Design ułatwiają wznoszenie murków oporowych, ogrodzeń czy umocnień tarasów. Bloczki LaLinia układa się jedne na drugich szerszym lub węższym bokiem. Do ustawienia elementów Botanico nie potrzeba ani narzędzi, ani zaprawy – powstaje szachownica, którą można obsadzić roślinnością. Bliższe informacje: Stein+Design, Postfach 6849, 7800 Freiburg.



Ulubiony zakątek WŚRÓD ZIELENI

ŁAWA NAROŻNA NIE PRZYPADKOWO KOJARZY SIĘ Z BEZPIECZEŃSTWEM I PRZYTULNOŚCIĄ; JEST TO EFEKT OBECNOŚCI ŚCIANY, KTÓRĄ MAMY ZA PLECAMI. SIEDZĄC W TAKIM MIEJSCU MOŻEMY SIĘ ZUPEŁNIE ROZLUŹNIĆ, ZWŁASZCZA GDY JEST TO MASYWNA ŁAWKA Z LITEGO DREWNA.

Własny ogród staje się coraz częściej miejscem urlopu, zwłaszcza gdy lato jest chłodne i deszczowe. Oczywiście, że za milion można kupić kilka plastikowych foteli, by umeblować ten zakątek wśród drzew, ale prawdziwi majsterkowicze i amatorzy drewna inaczej wyobrażają sobie „przytulną ławkę".

Ten rodzaj impregnowanego ciśnieniowo drewna oferuje się czasem jako podkłady, ale jest ono znacznie słabsze niż drewno używane na kolei. Krawędziaki te mają równe, gładkie powierzchnie i sfazowane krawędzie. Po przycięciu na długość surowe krawędzie trzeba oczywiście obrobić.





Budowę kącika zaczynamy od wykopania rowka o głębokości ok. 30 cm. Jeśli ktoś chciałby brukować, to musi usunąć grunt macierzysty z wytyczonej powierzchni i zastąpić go warstwą żwiru, który należy dobrze ubić.



Krawędziaki lub podkłady ustawiamy pionowo (sprawdzamy to poziomnicą) i łączymy przyśrubowując od tyłu solidną łatę. Aby ułatwić sobie pracę przy ubijaniu ziemi, warto poprosić kogoś o przytrzymanie pali.



Ramy stanowiące podpory siedziska łączymy wykonując wręby tyl-

materiał	wymiary	długość	ilość/ sztuki
krawędziaki impregnowane ciśnieniowo, heblowane			
palisada	70 x 160 mm	3 m	10
ławka	40 x 80 mm	3 m	10
belka narożnikowa	70 x 70 mm	1,5 m	1
listwy sosnowe na oparcia	19 x 30 mm	2,4 m	7
wkręty krzyżakowe	6 x 70		130
wkręty krzyżakowe	3,5 x 35		60

Konstrukcję ławki narożnikowej przedstawia poniższy rysunek. Otacza ją z dwóch stron palisada o schodkowo zmieniającej się wysokości, wykonana z solidnych pali lub podkładów. Siedzisko, ze względu na walory użytkowe, nie jest załamane pod kątem prostym, lecz dwukrotnie pod kątem 45°. Dzięki temu zyskuje się o jedno miejsce więcej. Ponieważ ławki z oparciem prostopadłym do siedziska są niezbyt wygodne, radzimy wykonać specjalne zaplecki, które nie tylko zapewniają odpowiednie nachylenie, lecz także – dzięki lekkiemu zaokrągleniu – będą dopasowane do kształtu ciała.

Naturalnie konstrukcję tę można nieco zmienić, dostosowując ją do warunków konkretnej działki. Jeśli nie jest to podyktowane istotnym powodem, dwóch wymiarów nie powinno się jednak zmieniać: wysokości siedziska i jego szerokości, gdyż są to wartości optymalne dla przeciętnego użytkownika.



ko w parze elementów. Oszczędzamy w ten sposób drewno.



Stawiamy ramy podporowe ławki (cztery sztuki) i przyśrubowujemy je do palisady. Uwaga! Obydwie ramy wewnętrzne muszą być dłuższe o 5 cm od zewnętrznych, gdyż są one ustawione skośnie względem ścian (kąt: 2 x 45°).



Również pod kątem 45° względem ścian przykręcamy w narożniku łaty stanowiące oparcie środkowego segmentu ławy. Najlepiej wykonać to ręcznie za pomocą wyrzynarki lub pilarką tarczową wyposażoną w szynę prowadzącą.

Ulubiony zakątek

Zaciszny kącik urządza się zazwyczaj w tej części ogrodu, w której roślinność będzie go osłaniać przed wiatrem i ciekawymi spojrzeniami sąsiadów. Ponadto, narożnik w proponowanym tu kształcie najlepiej zlokalizować tak, aby zwrócony był na południe lub zachód. Dzięki temu słońce będzie w nim gościć także w godzinach popołudniowych. Ale jeśli ma to być kącik śniadaniowy, powinien być zwrócony ku wschodowi lub południu.

Naszą ławkę zbudowaliśmy w zarośniętym zakątku płaskiego ogrodu. W przypadku małej parceli narożnik można usytuować bezpośrednio przy ogrodzeniu, a w ogrodzie pagórkowatym na jednym ze zboczy i wtedy ramiona palisady mogą jednocześnie umacniać skarpę. Ale jeżeli ściany narożnika – z pewnością dostatecznie mocne – mają powstrzymywać napór ziemi z jednej strony, trzeba pamiętać o bezpieczeństwie tej konstrukcji. Oznacza to, że krawędziaki (podkłady) trzeba wkopać na głębokość równą grubości warstwy napierającego gruntu. Jest to gwarancją stabilności ścian także podczas opadów deszczu.

Do budowy ławki z palisadą warto użyć drewna impregnowanego ciśnieniowo, które można kupić w dobrze zaopatrzonych składach drzewnych



Wszystkie podpory ławki już stoją. Są przyśrubowane do krawędziaków i połączone łatą nośną, biegnącą przy palisadzie. U góry obu ram środkowych zostały przytwierdzone dodatkowe listwy nośne (por. rysunek na poprzedniej stronie!).



Jeśli szczeliny na styku segmentów ławki mają przebiegać równo, należy dokładnie podzielić kąt. Z kąta 45° otrzymujemy dwie połówki 2 x 22,5°. Układamy deseczki segmentu środkowego i zaznaczamy linię cięcia.



Zanim uruchomimy wyrzynarkę, by przyciąć czoła łat pod kątem 22,5°, lepiej sprawdzić ten kąt jeszcze raz! Dla większej pewności warto zostawić naddatek i dopiero na koniec przyciąć na wymiar. Krawędzie ukosujemy.



Wstawiamy deseczki segmentu środkowego dbając o zachowanie równej szczeliny.

Ulubiony zakątek

i ogrodniczych jako materiał do zastosowania na zewnątrz. Czy drewno to ma pozostać w kolorze zielonym, nabytym wskutek impregnacji, czy też ma być zabarwione na brązowo lakierem niekryjącym, jest już sprawą gustu. Gdyby ktoś chciał pomalować je farbą kryjącą, powinnien poczekać z tym jakiś czas, aby impregnat solny wywietrzał. Po kilku tygodniach nanosi się



Zaplecki o wygodnym zaokrągleniu wykonujemy w sposób następujący: W szerokich poprzeczkach, górnej i dolnej, wycinamy łagodne łuki. Ich przebieg wykreślamy przy pomocy wygiętej, cienkiej listewki.



Nawiercamy otwory przeznaczone na wkręty. Jeśli używamy wkrętów krzyżakowych i wkręcamy je za pomocą wiertarki, otworów nie trzeba fazować. Łebki zagłębiamy pod powierzchnię drewna, aby nie zagrażały odzieży.



Zdjęcia: Petra Stange, Gerhard Weber



Aby zabezpieczyć powierzchnię zaplecków wykonanych ze zwykłych (nie impregnowanych) listew heblowanych, nałożyliśmy podwójną warstwę lakieru akrylowego. Lakier schnie w ciągu kilku godzin i jest odporny na wpływy atmosferyczne.

podkład, który gruntując materiał zapobiegnie przebijaniu impregnatu. Dopiero wtedy można malować farbą nawierzchniową.

Jeśli postanowiliśmy nie malować drewna, to musimy liczyć się z tym, że po kilku latach zszarzeje pod wpływem nadfioletu obecnego w świetle słonecznym. Ale wtedy można odświeżyć jego barwę zielonym lazurem. Drewno niemalowane ma pewną zaletę: jeśli dysponujemy agregatem do mycia pod ciśnieniem, możemy dwa, trzy razy w roku usuwać z palisady silnym strumieniem wody porosty i ptasie odchody. Powierzchnie malowane są mniej odporne i farba łatwo się złuszcza przy takim myciu. ■

WIADOMOŚCI

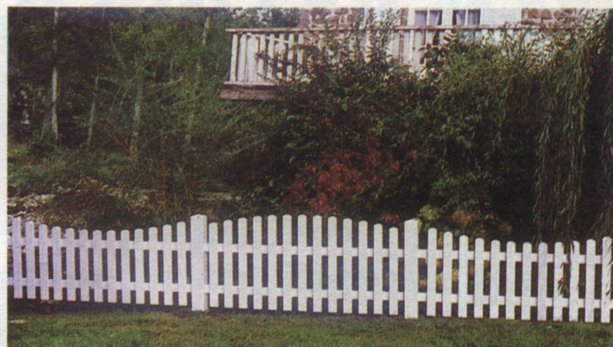
KOMINEK OGRODOWY

Do pieczenia i opiekania

Nabytek ten niewątpliwie urozmaici życie ogrodowe, bowiem „Duetto" jest połączeniem piekarnika i grilla, a jednocześnie może służyć jako zwykły kominek. W jego skład wchodzi opiekacz z rusztem typu „bio" (kapiący tłuszcz odpływa), piekarnik do pizzy oraz dymnik. Konstrukcję tę łatwo złożyć samemu. Jest ona oferowana także w wersji bez podstawy (Stała Wystawa Budownictwa, 00-716 Warszawa ul. Bartycka 26).

Ustawiony na tarasie lub w ogrodzie ten kominek-opiekacz zajmie sporo miejsca, gdyż ma on, 2 m wysokości i 2,1 m długości! Niewątpliwie może być interesującą dekoracją!





ŁATWOŚĆ MONTAŻU

Płoty z tworzyw sztucznych

Produkowane przez firmę Dimap parkany z tworzyw sztucznych nie wymagają konserwacji i są łatwe w montażu. Gotowe przęsła łatwo łączy się ze słupkami. Jeśli ktoś chce mieć bardziej oryginalne ogrodzenie, może łączyć ze sobą elementy różnych modeli. Bliższe informacje: Dimap GmbH, Postfach 695, 6600 Saarbrücken.

Wzory parkanów, można ze sobą łączyć: „Friesland" i „Schleswig" (w środku).



AERATOR

Przewietrzanie darni

Z końcem zimy trawnik jest na ogół bardzo zbity, i aby dobrze „wystartował" na wiosnę potrzebuje intensywnej pielęgnacji. Aerator firmy Gardena płytko przecina twardą glebę i jednocześnie usuwa spilśnienie darni i kępy mchów.

OCHRONA ROŚLIN

Preparat przeciwko mączniakowi

Mączniak prawdziwy i inne choroby grzybowe wyrządzają dużo szkód. Jak dotąd skuteczne były tylko fungicydy, a więc trujące środki grzybobójcze. Nowo opracowany Compo-Milsana jest produktem naturalnym, na bazie roślinnej. Pozyskuje się go z nadziemnych części pewnego gatunku rdestu i sporządza z niego roztwór do oprysku, w przeciwieństwie do fungicydów zupełnie nieszkodliwy dla owadów. Opryski przeprowadza się początkowo co 10 dni, a później co dwa tygodnie.





Na bazie roślinnej: nowy, nietoksyczny preparat ochrony roślin, umożliwiający zapobieganie chorobom grzybowym.

WAKACJE WE WŁASNYM OGRODZIE

Ogród to miejsce pracy i wypoczynku wśród roślin, to nasz własny, mały świat, do którego uciekamy przed hałaśliwą codziennością. W domku o wieńcowej konstrukcji, wybudowanym w ogrodzie, można schronić się i wspaniale wypocząć.

Nie wszyscy lubią wyjeżdżać na wakacje setki kilometrów od domu. We własnoręcznie zbudowanym domku w swoim ogrodzie można wypocząć równie dobrze, jak na wczasach. Wieczorne powroty do swego łóżka nic nie ujmują tej formie wakacji – wręcz przeciwnie.

Ogród nie musi być położony blisko domu. Może znajdować się gdzieś dalej, dokąd trzeba dojechać autobusem lub samochodem. Ważne jest tylko, by było w nim dość miejsca na drewniany domek. Wybór domku zależy od potrzeb i zawartości portfela, bowiem oferta



Letnie popołudnie w domku ogrodowym. Leniuchowanie, robótki ręczne, trochę pracy na grządkach, relaks i rozkoszowanie się spokojem...

Zdjęcia: Ostermann & Scheiwe

jest naprawdę duża. Prezentowany tu domek firma Ostermann & Scheiwe oferuje w czterech wielkościach, z werandą i komórką lub bez tych dodatków.
Najmniejszy domek ma 5,50 m² powierzchni, a największy 7,90 m². Weranda i przybudówka mają stałą powierzchnię, odpowiednio: 7,13 m² i 3,56 m². Jest więc dość miejsca, by czasem spędzić w takim domku weekend albo przenocować gości lub zajmować się swoim hobby. Nadaje się on świetnie do urządzania letnich zabaw. Solidna konstrukcja wytrzyma każdy napór (i oczywiście każdą burzę). Ściany są zrobione z desek wieńcowych o grubości 28 mm, a dach i podłoga z desek profilowych 24 mm. Zastosowano wyłącznie lity, niemalowany świerk. Jeśli ktoś woli kolorowe powierzchnie, może domek pomalować lakierem kryjącym lub niekryjącym.
Przeglądając fotografie z montażu domku nietrudno zauważyć, że jest to zajęcie bardzo

Lity świerk od podłogi po dach


Legary podłogowe spoczywają na bloczkach fundamentowych, wkopanych w podłoże. Krawędziaki zewnętrzne zostały połączone w narożnikach na zakładkę i ześrubowane, a od wewnątrz przytwierdzone do fundamentu za pośrednictwem kotew.


Wszystkie pozostałe legary przymocowano do ramy spodniej tylko przy pomocy okuć kątownikowych. W miejscach skrzyżowań krawędziaków znajdują się bloczki fundamentowe, które mogą być tutaj mniejsze niż w narożach.

Domek ogrodowy „Eden": Osmo Gard – Ostermann & Scheiwe, Hafenweg 31, 4400 Münster




Po sporządzeniu ramy nośnej należy jeszcze raz dokładnie sprawdzić jej położenie za pomocą poziomnicy.

Domek w dwa dni

Teraz można już przystąpić do układania pierwszego wieńca z desek ściennych. Mają one wpusty i pióra, a przy końcach wycięcia, które umożliwiają wykonanie mocnych połączeń w narożnikach.





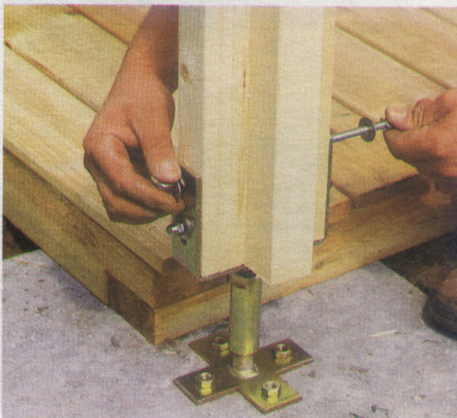
Płatwie spoczywają w wycięciach w szczytach i są przytwierdzone od wewnątrz za pomocą kotew. Listwa wyrównawcza pomaga ustawić płatwie w jednej płaszczyźnie.

Prefabrykowana podłoga: układa się ją po zmontowaniu najniższego wieńca. Na tym etapie pracy łatwo się jeszcze posługiwać długimi deskami.

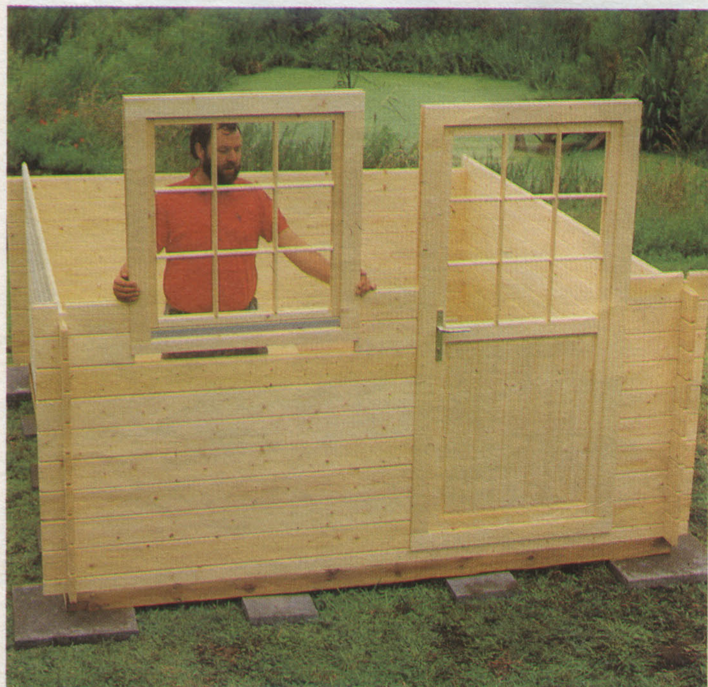




Drewno na podłogę werandy jest impregnowane ciśnieniowo. Aby ułatwić odpływ wód opadowych, zostawia się między deskami szczeliny.



Dach werandy podpierają trzy słupy zakończone trzewikami o regulowanej wysokości, które są zakotwione w bloczkach fundamentowych.



Zaopatrzone naokoło we wpusty okno i drzwi wstawia się w ściany zbudowane w połowie.

łatwe. Wszystkie części są tak dobrze przygotowane, że pasują do siebie już przy pierwszej próbie (szczegółowa instrukcja jest tu bardzo pomocna). Jedyne zadanie, które wymaga od budowniczego większej uwagi, to złożenie ramy spodniej: przy tej pracy raczej nie powinniśmy rozstawać się z poziomnicą!

Krawędziaki spoczywają na bloczkach fundamentowych, a w narożach są ześrubowane razem za pośrednictwem okuć kątowych. Ponieważ domek ten jest pomyślany przede wszystkim na lato, nie potrzeba izolować go od spodu. Gdy tylko jest już gotowa rama

Ściany szybko rosną

spodnia, układa się pierwszy wieniec z desek ściennych oraz podłogę, a następnie



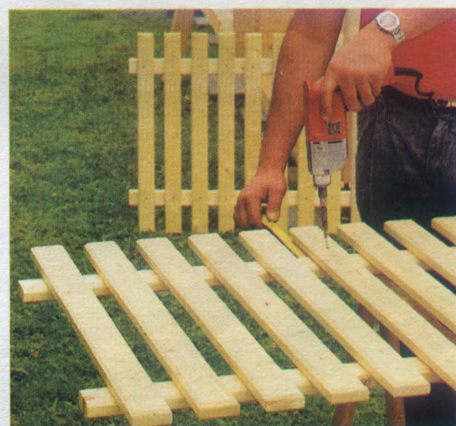


To już jedna z końcowych operacji: naokoło przybija się okapy i ozdobne deski szczytowe. Występ dachu nad przybudówką odcina się i skraca okap.



Podobnie jak belki dachowe domku, również płatwie werandy spoczywają w wycięciach w ścianach szczytowych. Są one dokładnie dopasowane i po przyśrubowaniu ich nie widać żadnych szczelin.

Połączenia płatwi ze słupami za pośrednictwem dziurkowanych pasków blachy stanowią zabezpieczenie dachu przed wiatrem.



Balustrada werandy składa się z trzech przęseł. Klocki dystansowe ułatwiają zachowanie stałych odstępów między deseczkami.



Dach, balustrada werandy i przybudówka są już gotowe. Deski dachowe mają wpust i pióro dając w efekcie powierzchnię bez szczelin.

wznosi ścianę do połowy wysokości. Teraz montuje się okno i drzwi. Ich ościeżnice są zaopatrzone dookoła we wpusty i po prostu wsuwa się je od góry w otwory. Ponieważ drewno z biegiem czasu nieco się kurczy, nad każdą z ram trzeba pozostawić odstęp 5 cm. Szczeliny te zostaną później zasłonięte przez listwę przymocowaną do ramy.
Szczyty domku nakłada się w całości. Są w nich zrobione wycięcia na belki dachowe, które po prostu się w nie wkłada i przytwierdza do szczytów za pośrednictwem kotew płatwiowych. Teraz przybija się jeszcze tylko deskowanie dachu, okapy i ozdobne deski szczytowe, jak również poszycie z papy lub dachówek bitumicznych i dom jest już gotowy do użytku. Cała budowa zajęła jeden weekend; jeśli ma być także weranda i przybudówka, trzeba poświęcić jeszcze dwa dni.



Czerwona dachówka bitumiczna z posypką mineralną to niewątpliwie eleganckie pokrycie dachu. W zestawie standardowym znajduje się zielona papa w belach.

MARZENIA POD ROMANTYCZNĄ PERGOLĄ

Ławeczka pod pergolą obrośniętą bluszczem, różami lub powojem zachęca do odpoczynku. Budowa tego kącika to prawdziwa przyjemność, gdyż składa się go z elementów.

W ogrodzie powinny być co najmniej dwa ładne miejsca do siedzenia: jedno większe, umożliwiające spotkania całej rodziny, krewnych i przyjaciół oraz drugie, mniejsze, przeznaczone dla jednej lub dwóch osób, położone w najpiękniejszym i najcichszym zakątku posesji. W takim ustroniu można zaszyć się zawsze wtedy, gdy potrzebujemy trochę samotności albo chcemy poczytać w ciszy lub po prostu odrobinę pomarzyć. To wszystko mieliśmy na myśli decydując się na zbudowanie pergoli z półkolistym łukiem, ławeczką i kolumnami oplecionymi przez pnącza. Aby jednak był to naprawdę ulubiony kącik, powinien znajdować się w odpowiednim miejscu. W pełnym słońcu lub w półcieniu, z widokiem na piękną rabatę, grupę krzewów lub drzewo – każdy ma swoje upodobania.

Ponieważ ta pergola ma tylną ściankę, która z biegiem czasu pokryje się zielenią, można ją także wykorzystać do zasłonięcia mniej ciekawych obiektów w ogrodzie lub – pod warunkiem, że rozbuduje się jej skrzydła – do odgrodzenia się

PLANOWANIE

■ Przed udaniem się do składu budowlanego po elementy pergoli należy wybrać odpowiednie dla niej miejsce w ogrodzie.

■ Aby wyobrazić sobie wielkość tego zakątka, można ułożyć na ziemi ramę z listew (lub dobrze widocznej linki).

■ Jednocześnie należy przygotować otoczenie pergoli. Może trzeba przesadzić niektóre rośliny lub posadzić nowe, bardziej okazałe? A może należy przyciąć krzewy? Wszystkie te zabiegi najlepiej przeprowadzić wczesną wiosną!



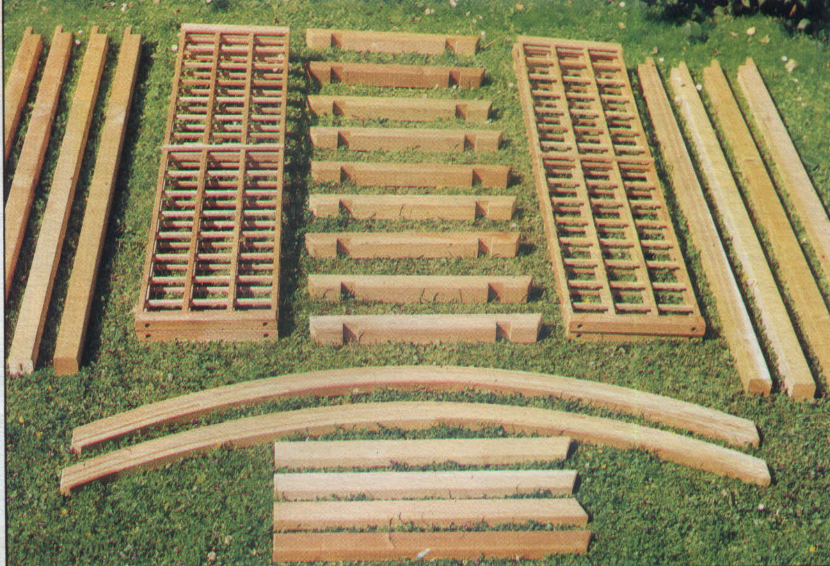
Powojnik (u góry) należy do najpiękniejszych roślin pnących. Kwiaty są duże i mają piękne, jaskrawe kolory. Zależnie od odmiany kwitnie wiosną, latem lub jesienią.





BUDOWA PERGOLI TO JAK ZABAWA KLOCKAMI

Z gotowych elementów można zbudować pergolę lub altanę.



Oto zestaw elementów do budowy pergoli z ławeczką. Są one wykonane z drewna jałowca wirginijskiego, wystarczy tylko złożyć je razem.

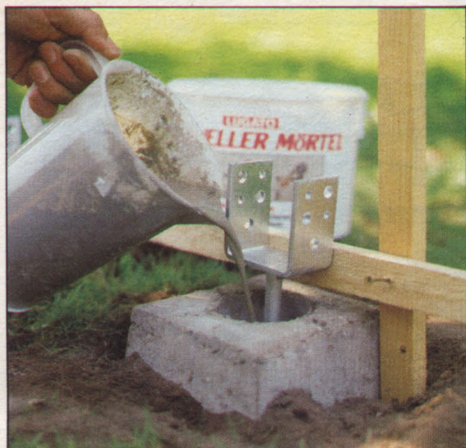
Podstawowa część pergoli – prosty, wolnostojący łuk różany – może być bardzo dekoracyjny.

Zdjęcia: Marco Moog (3), K. Vogel-Berensmann (1)

od sąsiadów. Aby znaleźć właściwą lokalizację, najlepiej wziąć wygodne krzesło i wędrować z nim po ogrodzie próbując, które miejsce będzie najodpowiedniejsze.
Pergola z ławką może jednak spełniać także inne funkcje, np. stanowić, wespół z jedną lub dwoma dalszymi, element architektoniczny wyznaczający przestrzeń przydomowego tarasu wykorzystywanego do spotkań towarzyskich (ławka ma 180 cm długości!) lub stać na końcu cienistej ścieżki albo po prostu w warzywniku i służyć do odpoczynku po pracy na grządkach.

Zakątek, łuk różany, cienista aleja

Pergola bez ławeczki może pełnić rolę łuku różanego przy wejściu do ogrodu, arkady w pobliżu domu lub szczególnie dekoracyjnego parkanu.
Aby jednak włożone pieniądze i praca nie poszły na marne, powinniśmy dobrze się zastanowić, gdzie i co należałoby zbudować. Konieczny może się okazać plan ogrodu z naniesionym na nim domem, tarasem, rabatami, poszczególnymi drzewami i krzewami. Do wyszukania najwłaściwszego położenia pergoli warto wykorzystać jej papierowy model (w skali), który można by przesuwać po sporządzonym planie.
Po wyborze właściwego miejsca przychodzi kolej na wytyczenie obiektu. Trzeba to zrobić precyzyjnie, bo tak jak zawsze, gdy mamy do czynienia z gotowymi elementami, konstrukcja



Słupy pergoli zakończone są okuciem unieruchomionym w bloczku fundamentowym o wysokości 30 cm. Przed zabetonowaniem należy je wypoziomować przy pomocy łat.



Przed przytwierdzeniem słupów do okuć śrubami (50 mm długości) z sześciokątnym łebkiem, należy sprawdzić ich ustawienie jeszcze raz za pomocą poziomnicy.



Róża pnąca „Köln am Rhein"



Kraty dla pnączy wstawia się pomiędzy słupy i przykręca od wewnątrz. Aby były dobrze dopasowane, słupy muszą być precyzyjnie ustawione.



Krawędziaki stanowiące dolne i górne brzegi krat mają wcześniej wykonane wiertarką otwory, poprzez które wkręca się skośnie śruby mocujące.



Elementy łukowe wkłada się i przyśrubowuje do wrębów wykonanych w szczytach słupów. Ważne jest, aby wcześniej dokładnie wymierzyć i wypoziomować ustawienie słupów.



Półkoliste łuki sięgają tylko do połowy słupów, gdyż przewidziano tam jeszcze miejsce na belki segmentów bocznych. W łuku różanym łuki zakańcza się klockami.



Łuki połączone nałożonymi i przykręconymi od góry szczeblami tworzą efektowną drabinkę. Gęstość drabinki zależy od ilości szczebelków i szerokości odstępów między nimi.

MATERIAŁ

Dotychczas sądzono, że najtrwalszym materiałem do budowy altanek, ławeczek lub łuków stojących w ogrodzie jest drewno impregnowane ciśnieniowo. Od pewnego czasu stosuje się jednak również drewno jałowca wirginijskiego (sprowadzane z Kanady). Drewno to jest niezwykle trwałe bez dodatkowej impregnacji. Zawiera już to wszystko, co innym gatunkom trzeba dostarczyć poprzez nałożenie powłok ochronnych lub impregnację. Drewno jałowca wirginijskiego zabezpiecza się jedynie (np. olejem roślinnym) w celu utrwalenia silnego, czerwonego zabarwienia. Bez tej ochrony drewno z biegiem czasu straciłoby kolor.



PODPORA DLA ROŚLIN PNĄCYCH: KRATY

Wśród wonnych kwiatów i gęstej zieleni łatwo się rozmarzyć.

Suchodrzew Dropmore Scarlet



Do wykonania kolumny przy ścianie bocznej potrzebne są dwa słupy, krótkie belki łączące oraz kraty. Montuje się je tak samo jak pergolę.



Ścianę tylną tworzy kwadratowa krata na pnącza. Jej wielkość (180 x 180 cm) jest dobrana do wymiarów pozostałych prefabrykatów, np. łuków.

musi być wzniesiona z milimetrową dokładnością, aby nie było problemów z montażem pozostałych części. Sztukowanie nie tylko szpeci, ale i sprawia, że obiekt jest mniej wytrzymały. Należy starannie rozmieścić bloczki fundamentowe pod słupy pergoli, chociaż przy zalewaniu okuć i przyśrubowywaniu do nich krawędziaków możliwe są jeszcze drobne poprawki. Precyzyjne wykonanie fundamentu ułatwia wykonanie pozostałych operacji. Półkoliste łuki nakłada się i przyśrubowuje do słupów, podobnie jak kratki dla pnączy, ściankę tylną i beleczki łączące łuki.

W zieleni i kwiatach

Pergola nie obrośnięta roślinami wygląda nieco obco, lecz gdy tylko obejmą ją w posiadanie róże, powojniki, wiciokrzewy lub (u niecierpliwych) rdesty, wtedy szybko stanie się częścią ogrodu. Wybór pnączy zależy przede wszystkim od indywidualnych upodobań właściciela ogrodu. Na normalnej glebie i stanowisku słonecznym lub w półcieniu dobrze rosną niemal wszystkie rośliny pnące.



Dwa krótkie krawędziaki przytwierdzone do słupów pergoli na wysokości siedzenia to podpory ławki. Także one wchodzą w skład kompletu i nie trzeba ich dopasowywać.



SYSTEMY OGRODOWE

Producenci oferują różne systemy budowy obiektów ogrodowych. W naszym przykładzie wykorzystane zostały elementy systemu „Fontana" (z jałowca wirginijskiego) firmy Brügmann, Postfach 10 06 45, Dortmund 4600.

PIŁA ŁAŃCUCHOWA

Piła do użytku domowego



Prawie jak zawodowcy
Cięcie drewna piłą kompaktową jest szybkie i niezawodne.

Ręczna piła kompaktowa Stihl 025 z silnikiem spalinowym jest narzędziem lekkim i wygodnym w pracy. Może służyć do piłowania drewna na opał lub ścinania niewielkich drzewek czy krzewów. Można nią również przycinać deski. Elektroniczny układ zapłonowy gwarantuje rozruch przy każdej pogodzie. Piła jest wyposażona w silnik dwusuwowy 3 KM oraz między innymi automatyczne smarowanie łańcucha i system przeciwwibracyjny.





ELEMENTY DO SZYBKIEGO MONTAŻU

Mur kamienny w częściach

Niełatwo ułożyć efektowny, odporny na mróz mur z bloków marmurowych lub piaskowcowych. Nowy system szybkiego układania umożliwia łatwe i szybkie wznoszenie trwałych kamiennych słupów bramowych i cokołów. Bilz-Gartenmauersysteme, Ziegelstr. 23-25, 8540 Rednitzhembach.



JAPOŃSKIE KARPIE OZDOBNE

Egzotyczne ryby w stawie

Spośród ryb, które dobrze znoszą całoroczny pobyt w sadzawkach ogrodowych, japońskie kois są najpiękniejsze. Przed wpuszczeniem ich do stawu należy go właściwie przygotować – musi być odpowiednio głęboki i posiadać instalację filtrującą, stale oczyszczającą wodę. Ryby oraz wiele wskazówek dotyczących zasad ich pielęgnacji można uzyskać w firmie: Sakanaya, 8063 Sittenbach, Geiselwieser Str. 2.

PREFABRYKOWANY ZBIORNIK

Ułatwienie przy zakładaniu stawu



Chcąc urządzić sadzawkę ogrodową na małym skrawku terenu można użyć gotowego zbiornika ze stabilnego polietylenu lub wzmocnionego włóknem szklanym tworzywa sztucznego. W materiałach tych stopnie o różnej głębokości wody są uformowane na stałe, co trudno uzyskać stosując folię. (Oase-Pumpen, Wübker Söhne GmbH & Co., 4446 Hörstel-Riesenbeck)



Klinkier: CREALIT, Hagemeister, 4405 Nottuln; system konstrukcji drewnianych: Osmo-Gard, 4400 Münster

SPACEROWA PERGOLA



Nawet w niewielkim ogrodzie można urządzić taką cienistą alejkę jako zasłonę przed wzrokiem, wiatrem i jako atrakcyjną podporę dla roślin pnących.



Parkan składa się z przęseł wypełnionych deskami impregnowanymi ciśnieniowo i wąskich kratownic.

Jeśli nie utrzymujecie zbyt dobrych kontaktów z sąsiadami, ta pergola nie nadaje się dla Was, gdyż użyty tu parkan pełny (może być też pleciony), chroniący przed wiatrem, hałasem i spojrzeniami ciekawskich został przedzielony kratownicami. Mogą one stać się idealną podporą dla wszystkich roślin. Drewniane bramki mogą się przeistoczyć w kwietne łuki w ciągu jednego lub dwóch sezonów, a zależy to od posadzonych odmian, np. róż pnących, powojników, winorośli lub szybko rosnących rdestów. Także ta ostatnia roślina może w ciągu dwóch, trzech lat opleść całą bramkę, a latem okryć ją kwiatami.





Drewniane kraty są doskonałą podporą dla róż, powojników i rdestów. Kratka na zdjęciu nie jest jeszcze obrośnięta, gdyż zbudowano ją niedawno.

Zdjęcia: Petra Stange



W słupach pergoli należy u góry wyciąć wręby dopasowane do przekroju poprzeczek, a następnie osadzić je na wcisk uderzając ostrożnie młotkiem. Po ustawieniu belek w pionie i poziomie w miejscu połączeń dla pewności należy wkręcić nierdzewne wkręty.





Kratownice zawieszamy na okuciach kątowych pomiędzy słupami, które służą również do przymocowania przęseł parkanu. Kraty kupiono jako gotowe elementy.

SPACEROWA PERGOLA

Elementy bramki: wielkość elementów drewnianych i wrębów odpowiada wymiarom standardowym wykorzystanego tu systemu budowy modułowej. Jeśli buduje się z innego materiału, wymiary można wziąć z rysunku. Drewno impregnowane ciśnieniowo zwyczajnie zakopuje się w ziemi – fundament nie jest potrzebny.

co 22,5
2,8×6,5
9,4
190
4,5×9,4
9,4×9,4
187,6×56,6
190
64
30°
9,4
ok.70
9,4
60
9,4

Rysunek: Jochen Pape

Pergola z bramkami dla pnączy została tak pomyślana, aby pasowała nie tylko do rozległych ogrodów. Ma ona niespełna 2 m szerokości, dzięki czemu można ją ustawić w ogródku wśród zabudowy szeregowej.

Konstrukcję tę można wznieść także od strony ulicy, np. nad ścieżką od granicy działki do domu. A jeśli ogród jest nieco większy, to nic nie stoi na przeszkodzie, by na końcu pergoli urządzić kącik do siedzenia.

Materiały, których użyliśmy do budowy pergoli, jej ścian i daszków, nabyliśmy w składzie drzewnym. Wszystkie elementy są impregnowane ciśnieniowo i wchodzą w skład programu drewnianych konstrukcji ogrodowych o budowie modułowej. Wybierając ten materiał można być pewnym, że drewno, dzięki impregnacji ciśnieniowej, przetrwa w ogrodzie dziesięciolecia. Pergola zbudowana przez nas ma kolor zielony, będący efektem impregnacji. Drewno impregnowane można jednak zabarwić na brązowo lakierem niekryjącym (lazurem) lub pomalować białą farbą kryjącą – najlepiej po kilku miesiącach, gdy impregnat wywietrzeje, lub po nałożeniu specjalnego podkładu.



Przy ustawianiu słupów należy używać poziomnicy i taśmy mierniczej. Słupy muszą tworzyć proste, równoległe szeregi i oczywiście stać pionowo oraz być wkopane na jednakową głębokość.





Listwy w „krokwiach" nad bramkami połączone są na zakładkę i ześrubowane. We wręby wejdą poprzeczki stanowiące „płatwie" daszków. Z lewej: montaż przęsła pełnego, solidniejszego niż segment parkanu plecionego.



Z listew ok. 20 x 45 cm buduje się trójkąty dachowe w odpowiedniej ilości. Niewielkie wręby zapewniają tym miniaturowym „krokwiom" oparcie na poprzeczkach.



Krokiewki przed przymocowaniem wkrętami krzyżakowymi należy koniecznie przewiercić. Mają one bardzo mały przekrój i mogłyby się łatwo rozszczepić!



Dach zyskuje właściwą stabilność dopiero po dołączeniu płatwi kalenicowej. Najlepiej przytwierdzić najpierw jeden trójkąt z przodu, a drugi z tyłu i według nich pozostałe.



Po zbudowaniu całości przed kratownicami sadzi się rośliny, które w ciągu kilku miesięcy powinny wspiąć się na podporę i opleść ją. Zanim to nastąpi, na bramkach pergoli można zawiesić rośliny doniczkowe, uzyskując efekt taki jak na zdjęciu z prawej.



PERGOLA ZE SKRZYNKAMI

OKAZAŁE WEJŚCIE DO OGRODU

Lekka konstrukcja zbudowana z pomalowanych na biało desek świerkowych przypomina swym wyglądem bramę wejściową do pięknego parku. Rośliny pnące posadzone w skrzynkach u jej podstawy szybko ją oplotą i okryją kwiatami.

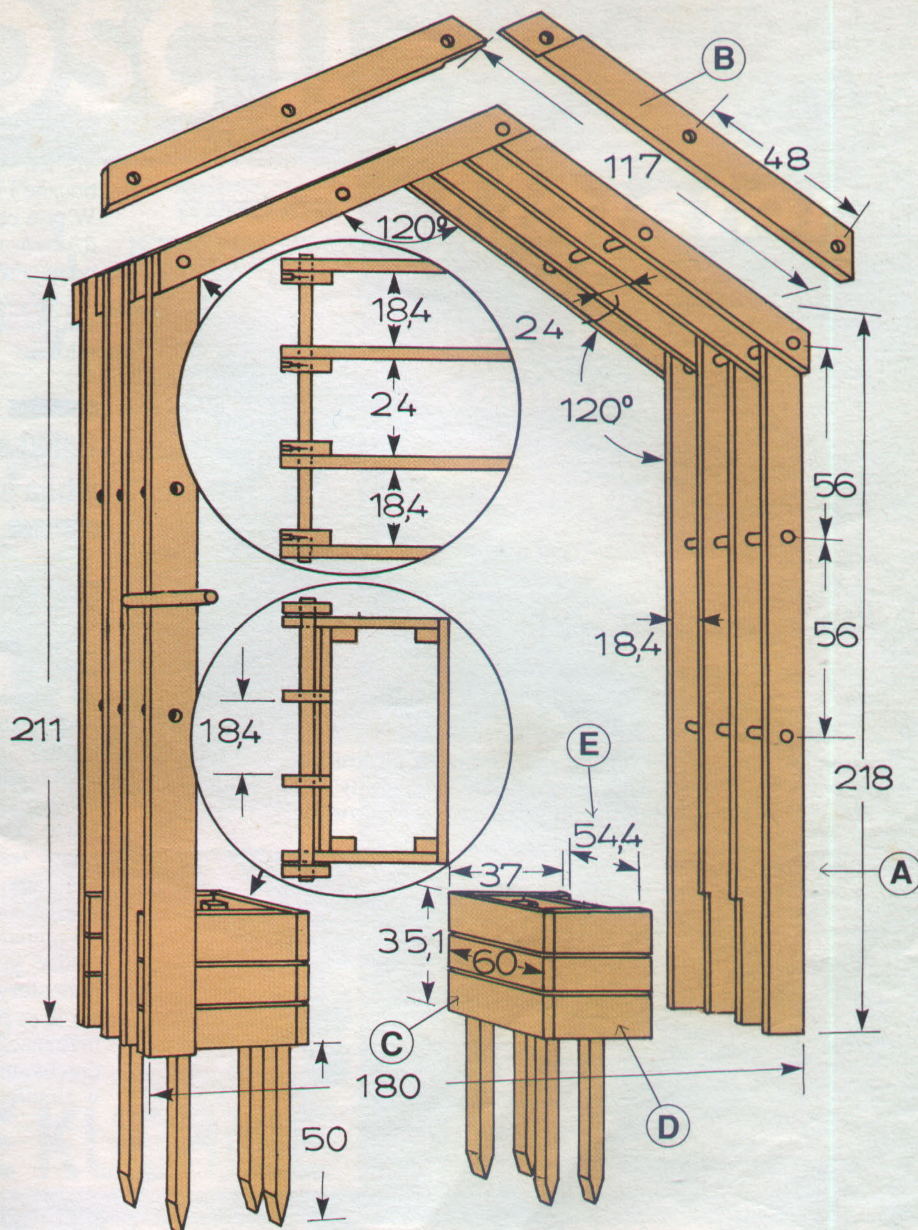
Nowa brama nad ścieżką wiodącą do ogrodu wznosi się strzeliście ku niebu. Niewątpliwie przyjemnie przejść pod nią do zadbanego ogrodu lub pięknego domu.
Konstrukcja ta dopuszcza wiele wariantów jej wykonania. Można wyposażyć ją w drzwi umieszczone z tyłu za skrzynkami na rośliny lub dobudować parkan. Prace przy budowie bramki najlepiej rozpocząć od wyrysowania poszczególnych elementów. Na dużym arkuszu papieru pakowego należy wykonać rysunek w skali 1:1. Dzięki niemu łatwo będzie prawidłowo wytrasować krokwie, a później je przyciąć. Najlepiej od razu wykreślić na nich obrys wrębów potrzebnych przy łączeniu na zakładkę w szczytach. Przycinanie i dłutowanie elementów nie powinno wtedy stanowić problemu. Posługując się tarnikiem i papierem ściernym dopasowujemy współpracujące ze sobą krokwie, a następnie sklejamy je razem. Aby zapewnić położenie w jednej linii otworów na wałki, sklejone już szczyty składamy równo razem i unieruchamiamy ściskami. W zaznaczonych punktach wiercimy przedłużonym wiertłem otwory we wszystkich czterech deskach naraz. Otwory te będą stanowiły prowadzenie dla wiertła piłkowego.

Szczyt ogrodowej bramki wznosi się ku niebu. Niedługo cała konstrukcja zniknie pod splotami zieleni przetykanej kwiatami. Szczególnie szybko będzie rosła fasola wielokwiatowa oraz rdest, które można posadzić w skrzynkach wypełnionych gruntem macierzystym.

Zdjęcia: Bonniers Specialmagasiner A/S, Kopenhaga







Rysunek powyżej pokazuje konstrukcję bramki. Jest to konstrukcja symetryczna: z każdego boku znajdują się cztery pionowe deski. Krokwie umieszczone od przodu względnie od tyłu, tworzą szczyt. W kalenicy krokwie są połączone na zakładkę. W ziemi zagłębia się wyłącznie impregnowane paliki tkwiące w narożnikach skrzynek kwiatowych.

LISTA MATERIAŁÓW:

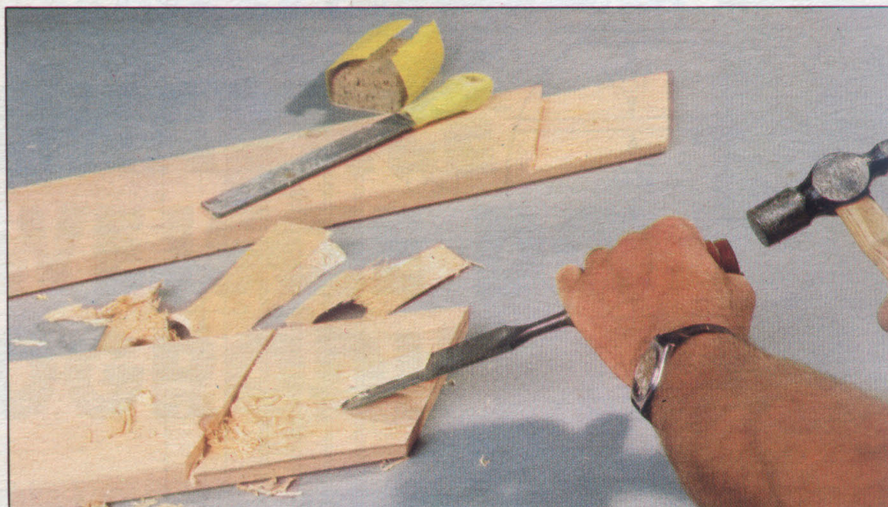
Heblowane deski świerkowe, ok. 2,8 x 12 cm: 8 desek bocznych, 218 cm = **A**; 8 krokwi, 117 cm = **B**; skrzynki kwiatowe: 12 desek bocznych po 37 cm = **D**, 6 desek czołowych po 60 cm = **C**, 6 desek tylnych po 54,4 cm = **E**

Krawędziaki impregnowane ciśnieniowo, ok. 40 x 60 mm: 8 palików do skrzynek kwiatowych, 85 cm długości

Wałki drewniane, ok. 43 mm: 4 sztuki po 67,4 cm (boki); 5 sztuk po 73 cm (szczyty)

Ponadto: ocynkowane wkręty krzyżakowe 2,5 x 25 mm, 3,5 x 45 mm, 3,5 x 55 mm; klej wodoodporny; podkład gruntujący; farba ochronna do drewna lub lakier akrylowy

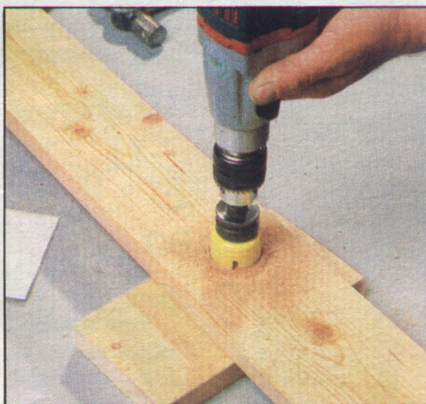
BRAMA ODPORNA NA WIATRY I SŁOTY



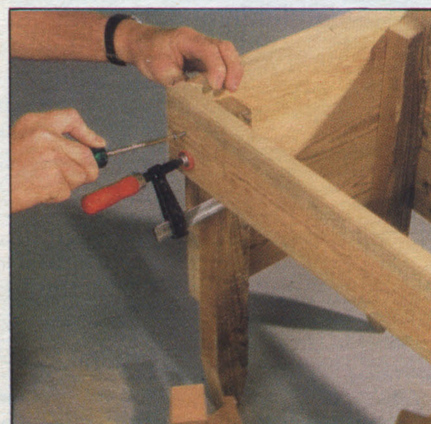
W krokwiach przyciętych pod właściwym kątem wykonujemy od strony szczytowej wręby potrzebne do połączenia ich na zakładkę. Elementy przepiłowujemy do połowy ich grubości i dłutem usuwamy drewno warstwę po warstwie.



Po wyszlifowaniu powierzchni wrębów smarujemy je klejem i dociskamy elementy wzmacniając połączenie czterema nierdzewnymi wkrętami.



Położenie środków wałków łączących deski boczne i krokwie trzeba wyznaczyć bardzo dokładnie. Otwory wycinamy wiertłem piłkowym.



Do palików skrzynki kwiatowej przykręcamy najpierw deseczki boczne, potem tylne, a na samym końcu przednie.



Bramę ustawiamy w ogrodzie dopiero po zagruntowaniu i polakierowaniu wszystkich elementów. Pionowe deski boczne skręcamy razem ze skrzynkami.

W ten sam sposób przewiercamy deski boczne i następnie łączymy je z krokwiami. W tym celu układamy je zgodnie ze sporządzonym rysunkiem i w miejscach połączeń wkręcamy po cztery wkręty. Zwróćmy uwagę, że zewnętrzne pary krokwi są wysunięte odpowiednio ku przodowi lub ku tyłowi.

Paliki skrzynek kwiatowych wbija się w podłoże

Aby drewniane wałki łączące całą konstrukcję wsunąć w otwory, poszczególne części układamy we właściwej kolejności jedne na drugich, umieszczając między nimi klocki dystansowe. Gdy przełożymy wałki, całość podnosimy, co nie jest już trudne, i rozstawiamy elementy bramki w przewidzianych odstępach. Ich położenie ustalamy przy pomocy długich wkrętów.
Dwie skrzynki na pnącza powstają szybko przez ześrubowanie przyciętych wcześniej deseczek. Jeśli drewno zagruntujemy podkładem ochronnym, bramkę będziemy mogli pomalować na dowolny kolor, zabezpieczając ją w ten sposób przed wpływami atmosferycznymi. Dopiero wtedy przenosi się ją (z pomocą drugiej osoby!) na miejsce przeznaczenia. Paliki skrzynek (za pośrednictwem dopasowanej płyty) wbijamy w ziemię, a potem ustawiamy samą bramę.

JAKI RODZAJ DREWNA?

Chcąc przed długie lata cieszyć się wykonaną własnoręcznie bramą ogrodową, bez konieczności przeprowadzania co pewien czas renowacji, trzeba się od razu zdecydować na drewno impregnowane ciśnieniowo. Tego właśnie materiału użyliśmy do budowy skrzynek kwiatowych. Jest on wprawdzie droższy o ok. 30% od drewna zwykłego, ale jednak znacznie trwalszy od niego, dzięki czemu zaoszczędzimy w przyszłości na środkach ochronnych.

ROZDRABNIACZ

Przerabianie odpadów

UNI-200 K produkcji Möschle to maszyna do rozdrabniania, przydatna nie tylko dla ogrodników hobbystów posiadających duży ogród, lecz także dla gospodarstw ogrodniczych. Stanowi ona zespolenie mechanizmów tnącego i kruszącego, przystosowanych do pracy ciągłej i zdolnych do przerobienia odpadów ogrodniczych każdej wielkości. Ta niezbyt duża maszyna waży ok. 260 kg. Bliższe informacje: firma Möschle, 7601 Ortenberg.

KASKADA

Monotonny szmer wody

Tam, gdzie nie ma naturalnych wodospadów, możemy je stworzyć sami wykorzystując technikę. Usypujemy pagórek, formujemy stopnie i pokrywamy je folią. Potem układamy gotowe korytka z piaskowca, a u podstawy wodospadu instalujemy pompę. Ukryty wąż podaje w sposób ciągły wodę z dołu do góry, skąd poprzez kaskadę spływa ona do sadzawki.



Korytka z litego piaskowca o pięknym kształcie można kupić gotowe (Weser-Sandstein).



NA PODRÓŻ

Opiekacz w walizce

Gorący, letni wieczór, zimne piwo, sałatka i do tego kiełbaski z grilla – już samo wyobrażenie sobie tego wprawia w dobry nastrój. Kto nie ma własnego ogrodu, mógł dotąd zaznawać tej przyjemności tylko dzięki zaproszeniu ciekawych przyjaciół. Natomiast z opiekaczem walizkowym produkcji Flamgo każdy może się udać na zieloną trawkę i w wybranym przez siebie miejscu urządzić piknik. Opiekacz jest wprawdzie zbyt ciężki, żeby go zabrać na pieszą wędrówkę, ale w sam raz na rower.



Zgrabna walizeczka kryje w sobie piknikowy opiekacz.

BLANKIET PRZEKAZOWY PROSIMY WYPEŁNIĆ DOKLADNIE I CZYTELNIE

TYTUŁ	ILOŚĆ PREN.	OKRES PRENUMERATY OD M-CA	OKRES PRENUMERATY DO M-CA	WARTOŚĆ
			RAZEM	

NR INDEKSU	TYTUŁ	ILOŚĆ PREN.	OKRES PRENUMERATY OD M-CA	OKRES PRENUMERATY DO M-CA	WARTOŚĆ
				RAZEM	

TYTUŁ	ILOŚĆ PREN.	OKRES PRENUMERATY OD M-CA	OKRES PRENUMERATY DO M-CA	WARTOŚĆ
			RAZEM	

RUBRYKI ZAZNACZONE GRUBA LINIĄ NA DWÓCH STRONACH BLANKIETU WYPEŁNIA WPŁACAJĄCY



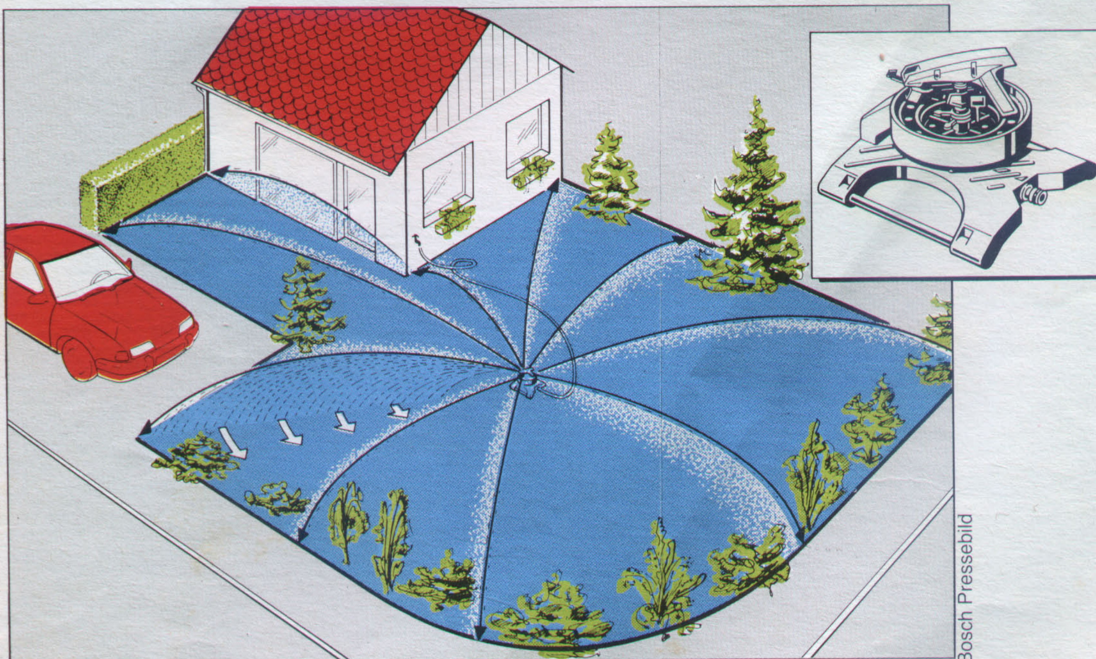
Spryskiwacz ASP 200 umożliwia kierowanie strumieniem wody, który można zmieniać (5 stopni) – od skupionej strugi po delikatną mżawkę. Równie przydatny jest wydajny agregat do mycia pod wysokim ciśnieniem (AHR 800). Oba urządzenia produkcji Bosch.

NAWADNIANIE OGRODU

Spryskiwacz i deszczownia

Trawniki, kwiaty i krzewy potrzebują latem systematycznego podlewania. Firma Bosch oferuje nowe urządzenia zraszające: np. deszczownie mgławicowe, kołowe, czworokątne lub impulsowe. Ich dużą zaletą jest to, że bez trudności można je łączyć z systemami innych producentów. Szczególnie interesująca jest deszczownia impulsowa, gdyż można ją programować i dzięki temu strumień wody omija np. rogi domu i dociera tylko tam, gdzie powinien. (Bosch Impulsregner AIR 500 Intelligent)





Bosch Pressebild

Impulsowa deszczownia omija powierzchnie dowolnego kształtu. Ma zasięg od 5 do 13 m.

Majster...

miesięcznik wydawnictwa
Jahreszeiten Verlag GmbH
Poßmoorweg 5, 2000 Hamburg 60,
Telefon: 040/271 70. Telex 21173 465 jagr
Telefax: 040/2717 2056

Redaktor naczelny:
Michael Schweer

Uwe Kollmorgen (kierownik redakcji)
Gerhard Weber (kierownik produkcji)
Cheflayouter: Jens Rode
Redakcja: Jens M. Fischer,
Wolf Dietrich Laatzen, Evamarie Stade
Heinrich Behrensmeier
(finanse i strona prawna)
Layout: Barbara Guthmann, Rolf Tonner
Produkcja: Karl Gerhard Bohm
Warsztat: Hans Joachim Daschiel
Dyrektor wydawnictwa: Rainer Ziermann
Kierownik działu ogłoszeń:
Michael Scheible
Rozpowszechnianie:
Jahr Verlag GmbH & Co
Jessenstr. 1, 2000 Hamburg 50
Kierownik produkcji: Guenther Harder
Produkcja: Andreas Volkmar
Struktura ogłoszeń: Sonja Wünkhaus
Odpowiedzialni za druk:
Rüdiger Jarchow, Hannelore Suhr,
Marlies Wiechmann
Złożenie i koordynacja wydania polskiego:
Hugo Lobeck
Tłumaczenie: Jacek Miron
Redakcja i korekta tekstów:
Jolanta Winiarska

Odpowiedzialny za treść:
Michael Schweer
Odpowiedzialny za ogłoszenia:
Michael Scheible

Artykułów i zdjęć nie zamówionych
redakcja nie zwraca.
Skład: Tomasz Mędliński,
Grażyna Janecka, Dorota Jankowska
Repro: Scan Technik
Druk: Frank Druck, Preetz

Cena: 22 000 zł

Wydawnictwo nie odpowiada za
niezawinione niedostarczenie miesięcznika.

JAHRES ZEITEN VERLAG

Published under licence
by permission of
Jahreszeiten Verlag GmbH
Poßmoorweg 5, 2000 Hamburg 60

owner of
selbermachen

Majster...
Redakcja polska:
ul. Dzika 20, 00-172 Warszawa
kierownictwo: Anna Jankowska
telefon: 38 82 27, 38 86 32, 38 86 93
Reklama i ogłoszenia:
odpowiedzialna: Elżbieta Sobczak
Jahr Verlag Joint-Venture
Spółka Wydawniczo-Produkcyjna
00-172 Warszawa
ul. Dzika 20
telex: 816410 jvpl
telefon: 38 57 54
Redakcja nie odpowiada za treść
zamieszczanych reklam.

WARUNKI PRENUMERATY
1. Wpłaty na prenumeratę przyjmowane są na 3-, 6-, 12- miesięcy.
2. Udzielamy następującej bonifikaty: odpowiednio 5%, 10%, 15%.
3. Wpłaty na prenumeratę przyjmuje: Jahr-Verlag Sp. z o. o., 00-172 Warszawa, ul. Dzika 20, konto PKO X Oddział w Warszawie nr 1603-801027-136-210
4. Wpłaty należy dokonywać przekazem pocztowym lub bezpośrednio na poczcie
5. Wpłaty na prenumeratę przyjmowane są od dowolnego numeru.

Kierownictwo: Ryszard Podgórski
tel. 38 73 04, 38 74 13, 38 75 15.

Staw pełen

Liczne rośliny i zwierzęta same zadomawiają się nad stawem i nie potrzebują naszej opieki. Jednakże ryby i niektóre rośliny ozdobne nie wszędzie czu ją się dobrze. Na tych stronach przekazujemy minimum niezbędnej wiedzy na ten temat.

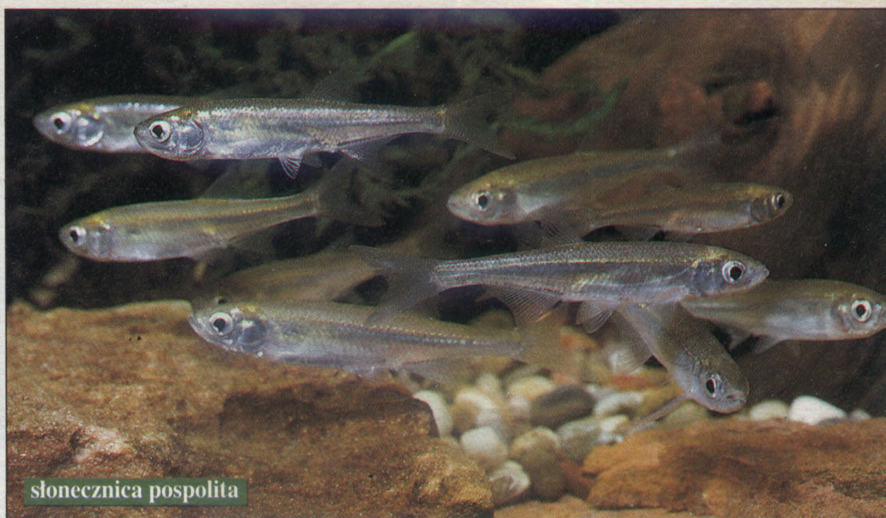
Może to zabrzmi trochę niezręcznie, ale ryby w sadzawce ogrodowej są zwierzętami domowymi i człowiek powinien dbać o ich utrzymanie i pielęgnację zgodnie z wymaganiami poszczególnych gatunków. Jeśli ktoś sądzi, że wystarczy je tylko wpuścić do świeżo urządzonego stawu, to się myli – decyzja co do zarybienia musi być podjęta już na etapie projektowania zbiornika. Musi on mieć odpowiednią powierzchnię, głębokość i kształt. Stawek, w którym mają być trzymane ryby, można podzielić z grubsza na dwie strefy: głęboką, o wodzie sięgającej do około 80 cm, zajmującą dwie trzecie jego powierzchni (przynajmniej 3 x 3 m) oraz płytką (z przynależną do niej strefą błotną), o głębokości nieprzekraczającej 20 cm na pozostałej części powierzchni. W tej drugiej strefie wśród licznych roślin błotnych żyją żaby, ropuchy, ważki i inne owady.

Ryby potrzebują dla dobrego samopoczucia wody stosunkowo miękkiej i pozbawionej substancji toksycznych. Nie można ich wpuszczać do stawu zaraz po napełnieniu go wodą z wodociągu i albo trzeba odczekać z tym rok (jak zaleca się często), albo zastosować specjalne preparaty uzdatniające wodę.

Zdjęcia: W. Stehling (1), Tetra (5)

życia

Stawek z rybami to klejnot, który powinien być dobrze widoczny z tarasu lub kącika do siedzenia.



słonecznica pospolita



karaś srebrzysty



strzebla



ciernik



różanka

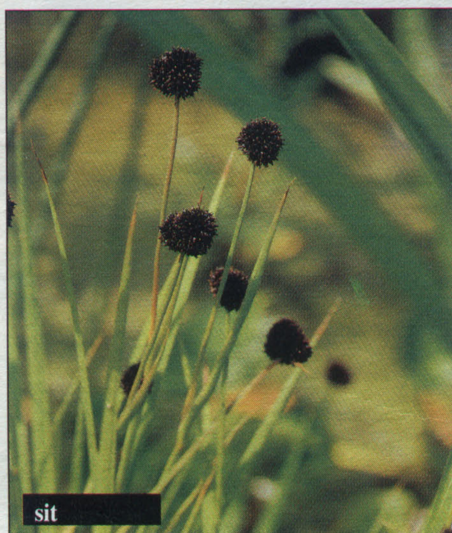

osoka aloesowata


kosaciec mieczolistny


grzybień „Escarboule"


pałka


różowy grzybień


sit

Staw pełen

Zakupione ryby nie od razu wpuszcza się do nowego miejsca, lecz najpierw zanurza w stawie wraz z naczyniem, w którym zostały przyniesione i pozwala się im w nim pływać jeszcze przez mniej więcej pół godziny. Temperatura wody w ich otoczeniu zmieni się powoli i nie doznają one szoku. Najpóźniej przy zakupie ryb należy się dokładnie wypytać o wymagania poszczególnych gatunków co do warunków życia, zwłaszcza temperatury i natlenienia wody. Jedno jest pewne – dno strefy głębokiej powinno być gęsto obsadzone roślinami podwodnymi, będącymi źródłem pokarmu i tlenu, a zarazem kryjówką ryb.

Odrębne zagadnienie to karmienie ryb, gdyż łatwo tu przebrać miarę. Gdy dostarcza się więcej karmy, niż ryby są w stanie zjeść z powierzchni wody w ciągu 10 minut, wtedy jej nadmiar opada na dno użyźniając podłoże, co jest niepożądane. Jeśli natomiast oszczędza się na dokarmianiu, ryby zaczynają zjadać rośliny, drobne żyjątka, skrzek żabi lub kijanki i życie w sadzawce ubożeje. Najogólniej rzecz biorąc ryby dożywiamy intensywnie wiosną i jesienią, a więc w okresach ubogich w pokarm naturalny, latem – oszczędniej, a przy temperaturach poniżej 13°C – wcale. Od wielkości i głębokości stawu zależy, jakie gatunki ryb będziemy mogli w nim hodować. Przyj-

strefa brzegowa, podmokła

strefa bagienna

strefa płytka, woda 0-30 cm

Rysunki: J. Pape; zdjęcia: Tetra (3), ReNatur (8)




knieć błotna


pontederia

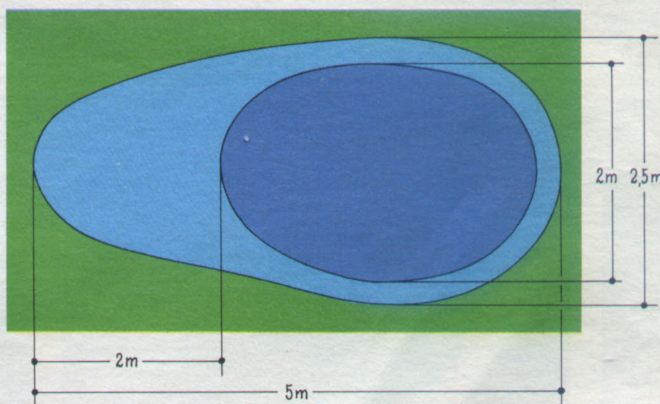

strzałka wodna

życia


krwawnica pospolita


niezapominajka błotna

Niełatwo dokonać wyboru roślin bagiennych strefy płytkiej. Do tej grupy należą bowiem, oprócz grzybieni i osoki aloesowatej, wszystkie rośliny przedstawione na zdjęciach. Rysunek przekrojowy pokazuje ukształtowanie idealnego stawu z rozległymi strefami błotną i płytką oraz głęboką, w której jest około 80 cm wody, co zapewnia warunki dla wzrostu i zimowania grzybieni. Podział powierzchni sadzawki na dwie strefy ma swoje uzasadnienie. W przypadku stawu z rybami obowiązuje norma ogólna: strefa głęboka zajmuje dwie trzecie powierzchni, płytka – jedną trzecią.



strefa przejściowa, woda 30-50 cm

strefa głęboka, woda 50-80 cm

muje się, że na jedną rybę długości palca powinno przypadać około 50 litrów wody. Przy obliczaniu możliwego poziomu zarybienia trzeba także wziąć pod uwagę fakt, że większość ryb żyje gromadnie. Nie należy więc sprowadzać mniej niż 5 osobników jednego gatunku. Pamiętajmy też o tym, że rozmnożą się one w korzystnych warunkach, mimo zdziesiątkowania narybku przez larwy ważek i pływaka żółtobrzeżka.

Rośliny zasiedlające staw nie sprawiają tylu kłopotów, co ryby. Jeśli zasadzimy je ściśle według wskazówek, nie sprawią nam zawodu. Jedyny zabieg, którego potrzebują rośliny wodne i błotne to przycinanie ich od czasu do czasu, tak, by stworzyć miejsce dla rosnących słabiej i utrzymać rozmaitość barw i gatunków.

Rozmieszczenie roślin bagiennych najlepiej zaplanować na kartce papieru używając kolorowych kredek lub pisaków. Pozwoli to nam wybrać najefektowniejszą kompozycję. ■



Zakładając staw wyściełany folią najpierw należy zrobić wykop i ukształtować opadające łagodnie lub tarasowato brzegi.



Płachtę foliową kupuje się raczej z naddatkiem. Można ją przyciąć dopiero po rozścieleniu w przygotowanym wcześniej dole.



Rozpostartą folię można łatwo naciągnąć na wykop zwracając uwagę, żeby ze wszystkich stron pozostawić brzegi jednakowej szerokości.



W żadnym miejscu folia nie może być naciągnięta lub napięta. W przeciwnym razie mogłaby pęknąć pod ciężarem wody.



Folia ułoży się na dnie pod naporem wody. Przedtem jej brzegi trzeba obciążyć kamieniami.



Brzegi płachty należy przykryć i zarazem obciążyć pasami wyciętej murawy. Wystające jeszcze naddatki obcinać nożem.



Rośliny strefy głębokiej, np. grzybienie sadzi się zwykle w koszach z ziemią. Przykrycie powierzchni tkaniną zapobiega wymywaniu z nich ziemi.

przy współpracy Tetra Werke, 4520 Melle 1



Zdjęcia: J. Jochmann (3), W. Stehling (4), Tetra (1)

Staw pełen życia

Mostek nad „cieśniną" – piękne rozwiązanie dla większych sadzawek.

Odkrywcza wyprawa

DRÓŻKAMI PRZEZ WODĘ

Okazałe kosaćce, krwawnice czy łączenie baldaszkowe widać już z daleka. Natomiast niezapominajki błotne, bobrki trójlistkowe i przęstki pospolite są zbyt drobne, by móc je podziwiać z miejsca do siedzenia urządzonego nawet nie opodal sadzawki. Ze względu na te i wiele innych gatunków zasiedlających środowisko wodne warto wyruszyć na wycieczkę przyrodniczą. Potrzebne do tego ścieżki można ułożyć nawet wtedy, gdy staw jest już gotowy i gęsto zarośnięty. Najlepsze są materiały naturalne – drewno i kamień. Duże znaczenie ma solidna podbudowa, np. z bloków betonowych, które można odlać samemu. Leżą na nich stabilnie zarówno głazy, jak i krawędziaki.

Wystarczy ułożyć kilka głazów lub przerzucić kładkę, by móc odkryć trudno dostępny świat fauny i flory w stawie i wokół jego brzegów.



Nad stawem oraz na jego mieliźnie ułożono różnej wielkości otoczaki. Choć cały staw można ogarnąć wzrokiem, to z głazów przecinających go w poprzek otwierają się zupełnie nowe widoki na rośliny, ryby oraz kamienie, które przy każdej pogodzie i o każdej porze roku wyglądają ciągle inaczej.



Ogród wodny wcale nie musi być duży, by znaleźć w nim miejsce na dróżkę. Te okrągłe płyty wykonane są z bejcowanego impregnowanego drewna.



Potężne piaskowcowe bloki umacniają brzeg, a poprzez wodę ułożono płyty z tego samego materiału. Każdy z bloków można wykorzystać jako miejsce do siedzenia pozwalające obserwować z bliska ryby i ważki.



Ta zbudowana z krawędziaków kładka jest stosunkowo krótka, ale na obydwu brzegach wspiera się na betonowych fundamentach. Dopiero siedząc na niej można odkryć całe piękno roślinności nadbrzeżnej.



Dróżki z potężnych bloków skalnych prowadzą poprzez tajemniczą krainę stawów, bagien i potoczków.

Zdjęcia: Becker (3), Stehling (2)

WIELKA MIŁOŚĆ DO MAŁEJ DZIAŁKI



Zdjęcia: Karl-Dietrich Bühler
Rysunek: R.T.v.Lauenburg

Do tego miniaturowego raju wchodzi się przez bramę z grabów. Na planie ogródka widać, że znalazło się tu miejsce na kwiaty, warzywa, drzewa owocowe, a także na zabawę i wypoczynek.



NAWET NA NAJMNIEJSZEJ DZIAŁCE MOŻNA ZNALEŹĆ MIEJSCE NA KWIATY, WARZYWA, ZIOŁA, KRZEWY I DRZEWA OWOCOWE.

Ogródki działkowe powstały na początku XIX wieku na obrzeżach miast. Były nie tylko cennym kawałkiem ziemi, na którym uprawiano warzywa i owoce na własne potrzeby, lecz także dawały okazję do spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu.

Dzisiaj zaopatrzenie w warzywa i owoce nie jest już problemem. Uprawa działki stała się hobby. Nie zajmujemy się nią z przymusu ekonomicznego, lecz



Martwa natura skomponowana z ziemniaków, buraków, cebuli, kalarepy i świeżej sałaty – wszystko z własnej działki.



NOWE TENDENCJE W UPRAWIE OGRÓDKÓW DZIAŁKOWYCH

Każdy związek działkowców ma swój statut narzucający pewne wymagania co do sposobu kształtowania ogródka. Reguły te muszą być oczywiście przestrzegane, ale dopuszczają one dość dużą swobodę we wprowadzaniu zmian. I tak na przykład żywopłot można uformować z krzewów jagodowych zamiast ozdobnych. Maliny i jeżyny są przecież i smaczne, i dekoracyjne, a ponadto przydatne dla ptaków.

Warzywa nabierają nowej wartości, gdy przyjrzymy się im z punktu widzenia estetyki. Liczne gatunki lubią sąsiedztwo ziół lub kwiatów, a właśnie w niewielkich ogródkach sprawdza się powiedzenie, że mniej to czasem więcej. Co to znaczy? Działka będzie wyglądała efektowniej, gdy skoncentrujemy się na dominującej barwie lub „temacie" i założymy ogródek owadzi, skalny lub wodny, zamiast uprawiać po trochę z każdego gatunku kwiatów i warzyw.

Wiele koncepcji zagospodarowania ogródków można podziwiać na federalnej wystawie ogrodniczej we Frankfurcie nad Menem, gdzie odrębny dział poświęcono działkom.





Rośliny użytkowe mogą wyglądać równie efektownie jak ozdobne: na przykład kwitnący koper świetnie komponuje się z makiem i innymi, kwiatami (1). Młode pory (2) nie tylko mają wyborny smak, lecz także piękny wygląd.





Uprawa współrzędna urozmaica warzywnik. Tutaj rosną obok siebie marchew (3), cebula i boćwina (4) o czerwonych ogonkach liściowych. Gdy sadzi się właściwe odmiany, zbędne się stają środki do ochrony roślin. Również kwiaty mogą rosnąć razem: nagietki i chińskie niezapominajki (5) wyglądają uroczo.

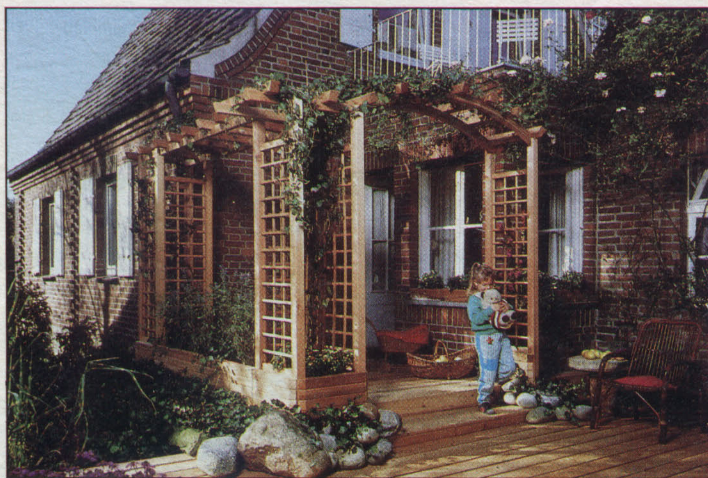


z chęci spożywania zdrowych produktów.

Ostatnio zwraca się uwagę na wkład działkowców w dzieło ochrony przyrody. Gospodarzą oni bowiem na niemałym areale, na którym można zrezygnować z użycia herbicydów, pestycydów i nadmiernego nawożenia.

Współczesne działki nie wyglądają już tak, jak te sprzed półwiecza. Najważniejszy nie jest już porządek i czystość, lecz naturalność. Oznacza to uprawę współrzędną w warzywniku, gęsto obsadzone rabaty kwiatowe, a czasem małą sadzawkę. Z pewnością na małej działce nie ma miejsca na łąkę kwiatową, ale wiele marzeń da się urzeczywistnić także na małym skrawku ziemi. ■

WIADOMOŚCI



SYSTEMY PERGOLI

Romantyczne ogrody

Mała architektura drewniana – pergola nad kącikiem do siedzenia, arkady o półkolistym sklepieniu, altana z kratkami dla pnączy – wnosi do ogrodu nową estetykę i nadaje mu indywidualny charakter. Dzięki nowym systemom wznoszenie takich konstrukcji nie jest pracochłonne. Na przykład program oferowany przez Brügmanna daje prawie nieograniczone możliwości kształtowania i kombinowania modułów. Heblowane elementy o sfazowanych końcach można łączyć razem we wszystkich kierunkach i na dowolnej wysokości. Wszystkie części wchodzące w skład programu Brügmanna są wykonane z sosny lub z czerwonego cedru (Western Red Cedar). Ten ostatni materiał jest stosunkowo drogi, ale nie wymaga żadnego zabezpieczenia. Szczegółowe informacje: W. Brügmann & Sohn, Kanalstr. 80-90, 4600 Dortmund 1.



Wygląd domu bardzo się zmienia po dobudowaniu pergoli, np. na tarasie.

Gotowe moduły montuje się z łatwością. Wejście do domu ma teraz wyjątkowy urok.

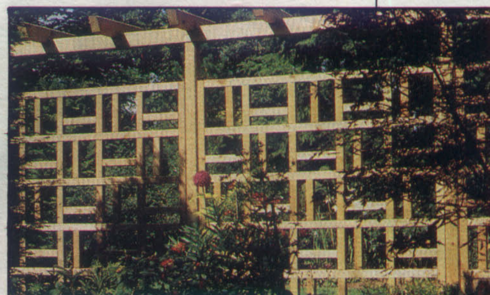
KRATOWNICE

Podpory dla roślin pnących

Te eleganckie kraty i parkany są praktycznymi podporami dla pnączy kwitnących przy domu a także – jeśli to potrzebne – jako zielona zasłona przed wzrokiem sąsiadów. Duński program „Plus" zawiera duży wybór krat i parkanów dla roślin pnących. Solidnie obrobione elementy z impregnowanej ciśnieniowo sosny skandynawskiej, odpornej na wpływy atmosferyczne są ułożone w rozmaite wzory, od zwykłej kratki po wzory orientalne. Kratownice „Plus" łatwo się montuje między słupkami lub w kombinacji z pergolami tego samego programu. Producent: Plus Garden System A/S, Postfach 305, DK-6600 Vejen.



Podwójne szczeble tej kratownicy dla pnączy wyglądają lekko i dekoracyjnie.





Kratki dla pnączy z czasem mogą zamienić się w ogrodzenie. Wzory kratek są inspirowane ornamentyką Dalekiego Wschodu.

PŁOTY W KWIATACH



krwawniki, astry, róże

Pnącza i wysokie byliny wcale nie muszą rosnąć wyłącznie przy domu, lecz mogą także stanowić ozdobę parkanów. Wybór jest ogromny: można sadzić jednoroczne i wieloletnie pnącza, byliny, które osiągają taki wzrost, że trzeba je podwiązywać, a także wrażliwsze gatunki, które lepiej udają się przy płocie chroniącym je przed wiatrem.

Powojnik i hortensja pnąca należą do trwałych pnączy, które z biegiem czasu mogą całkowicie zarosnąć parkan.

Pnącza jednoroczne jak nasturcja, wyka i wilec przechodzą wartą podziwiania metamorfozę: ich delikatne pędy zaczynają się w maju piąć w górę, by w ciągu lata utworzyć na płocie grubą okrywę kwiatów. Nasiona tych roślin można wysiać w domu w końcu lutego.

Parkan ogrodowy jest niezbędną podporą dla całej grupy wysokich bylin, nie tylko dla osiągającego 150 cm heliopsisa słonecznikowatego, lecz także dla słoneczników i wielu innych, okazałych kwiatów letnich.

Również niskie kwiaty ładnie wyglądają na tle zwykłego, drewnianego płotka, co udowadniają zamieszczone tu zdjęcia krwawników, astrów, róż, a także maków polnych i tojeści. Rośliny te przypominają barwnie ukwiecone samosiejkami miedze i przydroża.

Wszystkie przedstawione na tych stronach kwiaty lubią stanowiska słoneczne i przeciętną glebę ogrodową. Niektóre, jak wilec i heliopsis słonecznikowaty kwitną obficiej, jeśli systematycznie ścina się ich kwiaty do wazonów.

Zdjęcia: Jochen Staben


powojnik


groszek pachnący




nasturcja


heliopsis słonecznikowaty


groszek pachnący


krwawniki, astry, róże


maki polne, tojeść


hortensja


wilec




W





Spod szkła-wcześniej!



CZY CHCECIE PRZECHYTRZYĆ NATURĘ I ZBIERAĆ WSZYSTKO WCZEŚNIEJ NIŻ TO PRZEWIDUJE KALENDARZ OGRODNICZY? JEŚLI TAK, ZBUDUJCIE CIEPLARNIĘ.

Szklarnia, podobnie jak oranżeria, która pozwala przedłużyć okres wegetacji roślin na wiosnę i jesień, wydłuża sezon uprawy warzyw i kwiatów o kilka miesięcy. W niej bowiem przygotowuje się rozsadę do ogrodu, a wiele warzyw, na przykład świeżą sałatę, zbiera od wiosny do późnej jesieni. Zimą większość z nas musi jeść warzywa konserwowane czy suszone lub importowane, które są drogie i nie zawsze smaczne. Wzniesienie cieplarni o proponowanej przez nas konstrukcji oraz użycie ciepłochronnych płyt tworzywowych i okien pozwoli bardzo skrócić przerwę zimową.

Najprościej jest zbudować cieplarnię opartą o ścianę istniejącej budowli, na przykład domu lub, tak jak to pokazujemy na zdjęciach, garażu. W ten sposób jedna ściana jest już gotowa.

Oczywiście można również zbudować szklarnię jako obiekt wolnostojący z dachem jednospadowym lub normalnym, dwupołaciowym.

Przed rozpoczęciem robót należy udać się do właściwego



Najpierw przygotowujemy fundament na słupy nośne. Zanim przytwierdzimy do niego deski podkładowe, dokładnie wyznaczamy, posługując się taśmą mierniczą, odstępy między słupami. W ten sposób unikniemy błędów pomiarowych i rachunkowych.

CIEPLARNIA

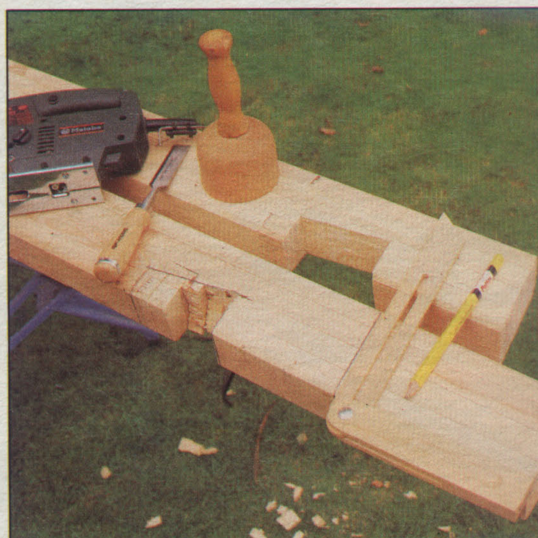
urzędu budowlanego, aby przedstawić tam projekt i poinformować się co do wymagań, które musi spełniać ta konstrukcja oraz ewentualnych zezwoleń.
Wielkość szklarni zależy od indywidualnych potrzeb i wielkości obszaru, na którym ma być postawiona. Wymiary naszej szklarni są następujące: szerokość 2,635 m, długość 6,48 m, wysokość 2,21/1,90 m. W tym samym systemie można zbudować szklarnię o innych, indywidualnych wymiarach. Jeśli do pokrycia dachu (i ścian) użyjemy płyt komorowych o całkowitej szerokości, wtedy długość obiektu będzie wielokrotnością modułu 1,07 m. Maksymalna rozpiętość zastosowanych przez nas dźwigarów klejonych wynosi 3 m i przy planowaniu większych wartości tego parametru konieczne byłoby użycie drewna o znaczniejszym przekroju. Pociągnęłoby to za sobą zmiany w rozplanowaniu wnętrza, gdyż stoły zbudowane wzdłuż ścian byłyby zbyt szerokie.



Deski podkładowe przytwierdzamy do fundamentu (zagłębionego poniżej strefy przemarzania, tj. 80 cm) za pośrednictwem odpornych na gnicie kołków tworzywowych i śrub z łbem sześciokątnym.



Również słupy i belkę podłużną przykręcamy do muru za pośrednictwem kołków i śrub. Tutaj, ze względu na okap dachu, zastosowano przekładkę w postaci listwy o grubości 5 cm.



W krokwiach wykonujemy wręby, które, jak obejmy, trzymają razem słupy i płatwie. Najpierw wykonujemy dwa, dokładnie równoległe nacięcia wyrzynarką, a pozostały materiał usuwamy dłutem.



Tak wygląda gotowe połączenie narożnikowe przed przyśrubowaniem okuć. Słupy przytwierdza się u dołu do deski bazowej za pośrednictwem mocnych okuć kątowych i wkrętów ocynkowanych.



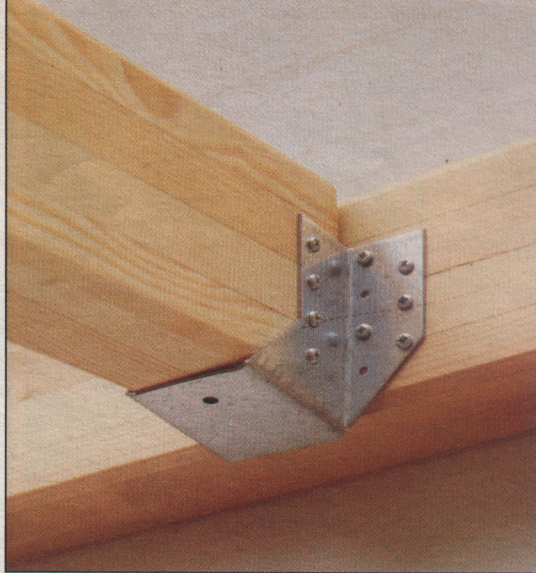
Gdy dojdzie się do tego etapu, można zawiesić wiechę. Niezabezpieczone drewno klejone trzeba teraz pokryć ochronną farbą kryjącą lub niekryjącą (lazurem). Należy zwrócić uwagę, by były to środki nieszkodliwe dla środowiska – rośliny później odwdzięczą się za to.



Dolna poprzeczka ościeży okna to resztka drewna klejonego przytwierdzonego za pomocą okuć kątowych. Z boków wstawiono listwy o grubości 1,5 cm w celu wypełnienia szczelin.



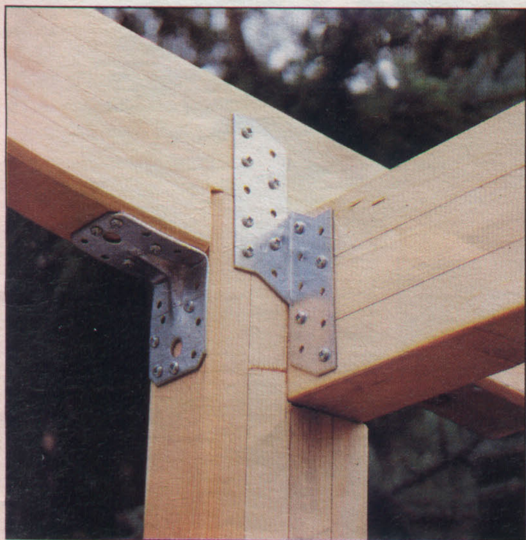
Unieruchamiając prowizorycznie za pomocą ścisku dokładnie złożone belki możemy precyzyjnie wyznaczyć długości słupa i krokwi, by potem odpowiednio je przyciąć.



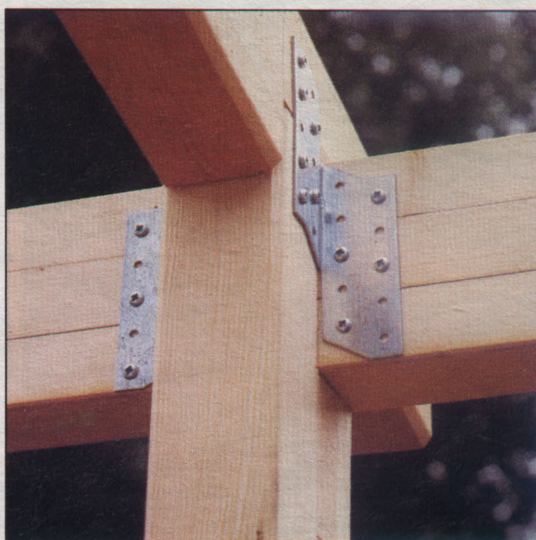
Tzw. but przytwierdzony do krokwi wkrętami krzyżakowymi lub gwoździami łączy ją stabilnie z płatwią. Tak postępuje się w przypadku, gdy ściana jest pozbawiona występów.



Występ dachu garażu zmusił nas do zastosowania w tym połączeniu (krokwi z płatwią) podpórki kątowej.



Jedno z okuć kątowych zostało odgięte odpowiednio do spadku dachu i przyśrubowane. W narożniku budowli zastosowano okucie, które łączy razem trzy belki z drewna klejonego.



Przy słupach środkowych użyto po dwa okucia łączące razem krokwie i płatwie. Okucia te są oferowane w różnych wielkościach i odpowiednio w wersji lewej i prawej.



Do budowy szklarni w tym systemie potrzebne są właśnie takie okucia. Obok wkręty krzyżakowe i gwoździe.



Dwa krawędziaki tworzące ościeże drzwi są przytwierdzone między skośną krokwią i deską podkładową za pomocą okuć kątowych. Zaprojektowano drzwi jednoskrzydłowe.



Do wyposażenia wnętrza używamy impregnowanych ciśnieniowo łat 4 x 6 cm i desek 2,1 x 9,4 cm, które łączymy razem również za pomocą ocynkowanych okuć kątowych.

Słupy nośne oraz krokwie i płatwie wykonaliśmy z odpornego na zwichrowanie klejonego drewna sosnowego. Wszystkie krawędziaki i deski były impregnowane ciśnieniowo. Jedynie stoły pokryto zwykłymi, heblowanymi deskami świerkowymi.

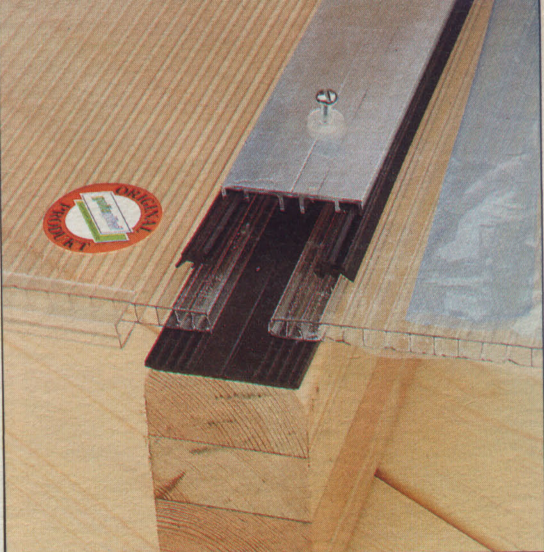
Producent: drewno klejone i impregnowane ciśnieniowo, sosnowe: Brügmann & Sohn, 46 Dortmund 1; ocynkowane okucia kątowe: August Vormann, 5828 Ennepetal 1; płyty komorowe „Gutta-Gliss" i specjalistyczne okucia: Gutta-Werke, 7600 Offenburg; okna i drzwi: Josef Meeth, 5562 Wallscheid; system rynien dachowych: Marley-Werke: 3050 Wunstorf 1

CIEPLARNIA

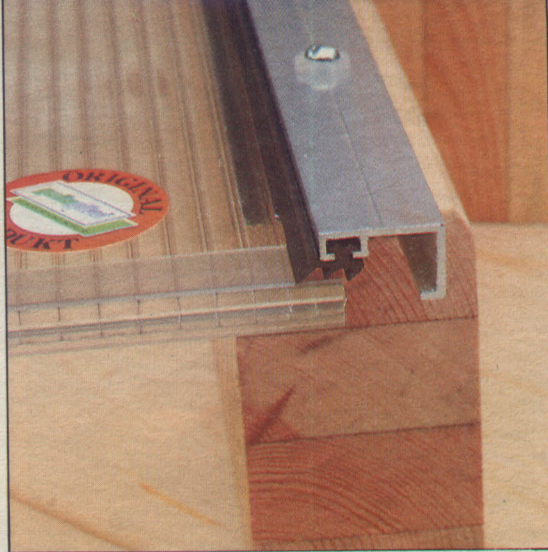


Zastosowane przez nas przezroczyste płyty komorowe są wykonane z odpornego na pękanie „Macrolonu". Mają tylko 10 mm grubości, ale są tak mocne, że wykorzystuje się całą ich szerokość 1,05 m bez podpierania pośrodku. Są dostarczane w postaci arkuszów dwumetrowej długości, ale można je przedłużyć za pomocą profili łączących w kształcie litery H i masy silikonowej. Po stwardnieniu tej przezroczystej masy wytwarza się połączenie nierozłączne i całkowicie wodoszczelne.

Wody opadowe trzeba zebrać i odprowadzić, najlepiej za pośrednictwem łatwego w montażu systemu rur tworzywowych. Obejmy przyśrubowuje się do czół krokwi z zachowaniem spadku w kierunku spustu ok. 4 cm na 10 mb. rynny. Przy składaniu elementów tego systemu klejenie jest zbędne – połączenia typu garb-wpust są bardzo szczelne.



Wzorcowe połączenie płyt komorowych: profil aluminiowy dociska arkusze do podpory. Mogą się one przemieszczać pod wpływem zmian temperatury, zachowując szczelność.



Profil aluminiowy zapewnia stabilne połączenie brzegowe. Profile gumowe, jeden podłożony, a drugi wsunięty, uszczelniają przed deszczem i wodami opadowymi.



Również płyty komorowe ustawione pionowo przytwierdza się do słupów za pomocą profili aluminiowych. Obok okna powstała szczelina; listwa grubości 1 cm wyrównuje różnicę.



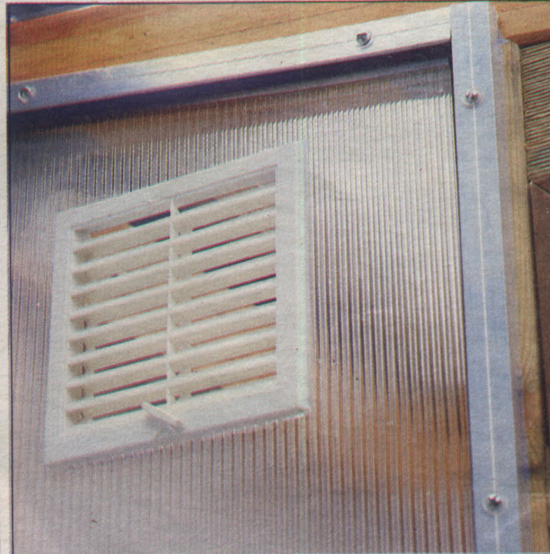
Pola między krokwiami zasłaniają starannie dopasowane deski. Aby zabezpieczyć się przed przeciągami wszystkie styki desek i szczeliny wypełniamy masą uszczelniającą.



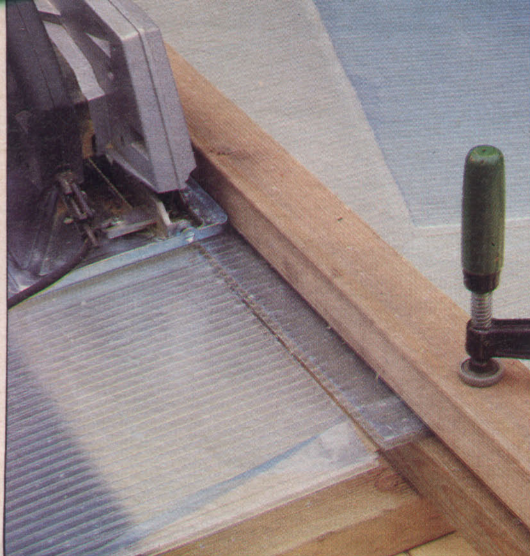




Gdy przyłączony zbiornik deszczówki napełni się całkowicie, woda jest odprowadzana samoczynnie do rury ściekowej.



Dwie zamykane kratki w ścianach czołowych zapewniają stałą wentylację. Ramki kratek zostały wklejone przy użyciu silikonu w odpowiednio przygotowane otwory.



Płyty można dzielić wzdłuż komórek nożem warsztatowym, a w poprzek za pomocą pilarki ręcznej z tarczą z ostrzami z węglików spiekanych z zastosowaniem deski prowadzącej.



Po ułożeniu sklejonych razem płyt usuwa się z nich ochronną folię. Otwarte brzegi zamyka się profilem U.

MATERIAŁ I PROJEKT

Płatwie, krokwie i słupy: drewno klejone 6 x 12 cm; ościeże drzwi i okna w ścianach bocznych: impregnowane ciśnieniowo krawędziaki 4,5 x 12 cm; baza i cokoły: impregnowane ciśnieniowo deski 2,8 x 14,5 cm; łaty do budowy stołów: 4 x 6 cm. Konstrukcję cieplarni przedstawia poniższy rysunek, z którego można wziąć wszystkie wymiary.

Zdjęcia:
Petra Stange,
Frank Willhöft (2);
rysunek:
Jochen Pape

PŁYTY CHODNIKOWE JAK Z GRANITU

Betonowe elementy La-Linia należą do najbardziej wyszukanych spośród bogatej oferty materiałów do brukowania. Pokryte są jasnym granulatem granitowym.

Gdy budujemy nowy dom lub urządzamy słoneczny, zaciszny kącik do siedzenia w ogrodzie, albo gdy zastanawiamy się nad wymianą starych płyt tarasowych z przemywanego betonu na efektowniejsze, wtedy warto obejrzeć nowe rodzaje bruków.

Najtańsze są oczywiście elementy betonowe. Rozmaitość wzorów wciąż się zmienia i jest ogromna: od kostek wyglądających jak klinkier, poprzez podobne do starej, lekko wypukłej kostki drogowej, aż po prezentowane tu, wyszukane płyty – każdy znajdzie coś dla siebie, tak pod względem estetyki, jak i ceny.

Przy wyborze cena odgrywa oczywiście istotną rolę, ale nie mniej ważne jest i to, czy nowe płyty będą harmonizowały z domem i czy, jeśli sobie tego zażyczymy, można je układać we wzory. Warto zastanowić się także nad możliwością budowy chodnika, schodów lub murków oporowych. Jeśli mamy je w planie, to należy wybrać tylko takie płyty, do których można dobrać bloki służące do wzniesienia tych obiektów lub krawężniki do wykończenia dróżek.

Duże, jasne płyty o uszlachetnionej powierzchni

Taras, który tu przedstawiamy, jest rozległy, tylko jeden stopień oddziela go od wiodącej do ogrodu ścieżki. Gospodarz tej posesji chciał, by taras wyglądał skromnie, ale także nowocześnie i gustownie. Dlatego zdecydował się na płyty z programu La-Linia. Mają one uszlachetnioną powierzchnię pokrytą warstwą granitowego granulatu, a przy ich układaniu pozostają minimalne szczeliny. Ponadto dzięki rozmaitości kształtów tych elementów istnieje możliwość komponowania najróżniejszych wzorów.

Do brukowania dużych powierzchni najbardziej nadają się płyty jasne (jasny granit). Pozostałe cztery barwy z tego programu (czerwony granit, antracytowy bazalt, brąz i pastelowy brąz) wyglądałyby w tym przypadku nazbyt ciężko. W grę wchodziła co najwyżej kombinacja w postaci ciemnych pasów na jasnym tle lub kolorowe obrzeża.

Wykładając taras płytkami należy wybrać nie tylko kolor, ale także wzór. Na prezentowanym przez nas tarasie płyty biegną skośnie, a na obrzeżach ułożono pas z elementów prostokątnych i przekątnych.

Prostokątne elementy brzegowe są nieco ciemniejsze, ale przede wszystkim grubsze od pozostałych. Stabilizują one całą powierzchnię tworząc jednocześnie stopień oddzielający taras od ścieżki do ogrodu. Chodnik jest wybrukowany identycznymi płytami jak taras – jednakże dla prostoty bez ozdobnych pasów na brzegach.

WYBÓR PŁYTEK CHODNIKOWYCH

Aby się przekonać, jaki rodzaj płyt (bruku) pasuje do Waszego domu, można skorzystać z prostego sposobu. Należy sfotografować miejsce, w którym chcemy położyć nowe płytki i przyłożyć do zdjęcia poszczególne wzory umieszczone w katalogu – oczywiście w miarę możności zrobione w podobnej skali. Jeśli nawet perspektywy nie całkiem się zgadzają, taki fotomontaż na pewno ułatwi wybór właściwego materiału.



Pas z elementów prostokątnych i przekątnych tworzy ozdobne zakończenie tarasu.



Przestronny taras został wyłożony betonowymi płytkami pokrytymi warstwą granitowego granulatu.

PŁYTY, BLOKI I KOSTKA

Elementy La-Linia mają różnorodne kształty, co umożliwia układanie rozmaitych wzorów.



Płytki mogą mieć siedem różnych kształtów w pięciu kolorach, co pozwala ułożyć najbardziej wymyślne wzory. Elementy La-Linia pasują do każdego powierzchni i każdego domu.

La Linia-Set, bruki i wzornictwo – informacje: ACW, Postfach 6849, 7800 Freiburg

Elementy programu La-Linia bazują na module 10 cm i dlatego można je bez problemów ze sobą łączyć: najmniejsze mają 10 x 10 cm, a pozostałe 10 x 20 cm, 20 x 20 cm, 20 x 30 cm i 30 x 30 cm. Do tego dochodzi jeszcze płyta przekątna, którą w naszym przykładzie zastosowaliśmy na obrzeżu tarasu. Ramiona trójkąta mają po 20 cm, krótsze boki po 10 cm, a podstawa 28,2 cm długości. Grubość wszystkich tych elementów wynosi 8 cm, a ich powierzchnie są uszlachetnione granitem i piaskowane. Wyjątkiem jest blok wielofunkcyjny, wykorzystany przez nas jako krawężnik. Ma on wymiary 14 (grubość) x 20 x 40 cm. Bloki te można ustawić pionowo lub poziomo, do budowy schodów. Program ten uzupełniają bloki o długości 60, 80 i 100 cm. Służą one do wznoszenia niskich murków oporowych, obramień i urządzania podwyższonych grządek. Są oferowane tylko w czterech barwach (jasny granit, czerwień, brąz i pastelowy brąz).

Bloki jako stopnie schodów



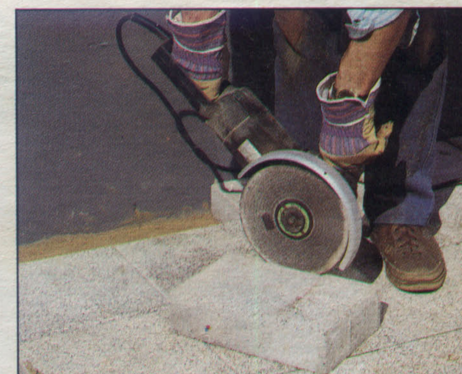
Przy brukowaniu najważniejsze jest dobre, równe podłoże. Grunt macierzysty należy usunąć i zastąpić warstwą (ok. 30 cm grubości) grubego piasku, zagęścić wibratorem i wyrównać łatą.



Grubsze krawężniki powinny być osadzone głębiej. Jeśli zagęszczone podłoże zostanie spulchnione kielnią, betonowy blok ostukiwany gumowym młotkiem łatwo zajmie właściwą pozycję.



Elementy przekątne wypełniają przerwy między pasem brzegowym i skośnie ułożonymi płytami prostokątnymi. Te o boku 20 cm pasują dokładnie, a w przypadku elementów 30-centymetrowych trzeba jeszcze użyć mniejsze kostki uzupełniające.



Tam, gdzie są potrzebne kształty specjalne (np. na chodniku biegnącym po łuku), płyty przycina się. Najlepiej zrobić to szlifierką kątową z tarczą do cięcia kamieni. Płytę lekko nadcinamy i rozbijamy.



Brukowanie tej powierzchni postępuje szybko, ponieważ użyto dużych płyt, które są bardzo równe i dokładnie do siebie pasują. Na tym tarasie prawie nie ma przerw.



Do zamulania powierzchni z jasnych płyt w żadnym wypadku nie powinno się używać zwykłego, żółtego piasku, gdyż pozostawia on brzydkie plamy. Najlepszy do tego celu jest biały, bardzo drobny piasek kwarcowy.



Piasek kwarcowy, unoszony przez wodę i przemiatany szczotką trafia do szczelin. Jeśli nawet przerwy między płytami były nieznaczne, ziarenka piasku wchodzą w najdrobniejsze szczeliny stabilizując i zwiększając wytrzymałość wybrukowanej powierzchni.



Na zakończenie taras trzeba ubić wibratorem i ewentualnie jeszcze raz zamulić. Aby przy ubijaniu nie uszkodzić powierzchni płytek, wibrator należy zaopatrzyć w gumowy płaszcz.



Szeroki chodnik prowadzący do ogrodu wygląda jak część tarasu, ponieważ wybrukowano go takimi samymi, dużymi płytami.

WIADOMOŚCI

PIELĘGNACJA ROŚLIN

Podlewanie z nawożeniem

Latem, zwłaszcza w roku suchym, wiele roślin wymaga oprócz życiodajnej wody także regularnego zasilania substancjami odżywczymi, jak np. azotem i fosfatem. Tą 90-centymetrową szprycą firmy Gardena do jednoczesnego podlewania i nawożenia można z łatwością dotrzeć do każdej rośliny i zaopatrzyć ją w składniki mineralne. Odżywkę w postaci pierścienia (preparaty dla 10 różnych gatunków roślin) po prostu wkłada się do zasobnika znajdującego się w uchwycie przyrządu.



KOSIARKA DO TRAWNIKÓW

Łatwy rozruch

Aby uruchomić nową kosiarkę firmy Wolf nie trzeba zużywać zbyt wiele siły. Sprzęt ten również ułatwia koszenie dużych powierzchni: szerokość cięcia wynosi 48 cm, a kosz na pokos ma 80 l objętości. „Senator 52 F Spezial" jest napędzany cichym silnikiem dwusuwowym.



BOGACTWO WZORÓW BETONOWYCH BRUKÓW

Z elementów „Florwand" buduje się murki oporowe, wolnostojące oraz izolujące od dźwięków. Układa się je bez zaprawy jedne na drugich – bez przerw lub z przerwami przeznaczonymi na ziemię i rośliny.



SF-Vollverbundstein Kooperation, 2820 Brema 77

Bloczki „Tacato" mają szorstką powierzchnię podobną do naturalnego kamienia. Są oferowane w różnych kolorach i kształtach. Świetnie pasują do pięknych, starych domów.







Powierzchnia ułożona z kostki „Canteon" wygląda jak olbrzymie puzzle. Kostkę układa się prawie bez szczelin i dlatego chodzi się po nich bardzo wygodnie.



Tradycyjny kształt i płaska, lecz lekko szorstka powierzchnia oraz starannie obrobione rogi i krawędzie upodabniają elementy typu „Tegula" do starej kostki drogowej.

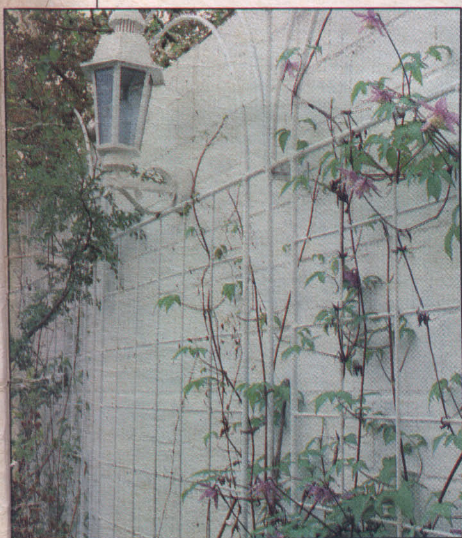
„Rialta" to bruk uniwersalny o pięciu różnych kształtach podstawowych i kilku specjalnych. Jej elementy przypominają starą kostkę kamienną.

WIADOMOŚCI

KRATY DLA PNĄCZY

Upiększanie ścian domu

Podpory dla roślin pnących można zbudować samemu z listew lub kupić gotowe w sklepie ogrodniczym. Alternatywę stanowi stalowa siatka zbrojeniowa dostępna w magazynach budowlanych. Maluje się ją ze wszystkich stron najpierw farbą antykorozyjną, a następnie na-





wierzchniową. Zawiesza się na hakach śrubowych, które jednocześnie zapewniają właściwy odstęp od ściany. Łukowe podpory dla róż pnących, niestety, nie zostały zrobione samodzielnie, lecz na zlecenie przez ślusarza.



SZKLARNIA

Miniraj dla ogrodników-hobbistów

Firma Palmen oferuje szklarnie w trzydziestu wielkościach – jedno- i wielotraktowe bez podpór wewnątrz. Dużą zaletą tych aluminiowych konstrukcji jest możliwość ich rozbudowy. Szklarnie te są kryte szkłem (3 warianty) lub płytami tworzywowymi (też 3 warianty). (Palmen Gewächshäuser, Clemensstr. 5, 5137 Waldfeucht)

NAMIOT OGRODNICZY

Bogate zbiory spod folii



Ogórki są wrażliwe i ciepłolubne – pod folią plonują doskonale.

Cieplarnie foliowe, choć tańsze niż szklarnie, są stabilne i mechanicznie odporne. Rury stalowe tworzące stelaż zagłębia się w ziemię na 40 cm. Pokrycie jest wykonane ze specjalnej folii stabilizowanej, odpornej na promieniowanie nadfioletowe, której przepuszczalność światła nie zmienia się przez lata. Cieplarnia tego typu nie wymaga zacieniania i nawet liście przylegające bezpośrednio do folii nie ulegają uszkodzeniu. Wszystkie typy namiotów foliowych Beckmanna są dostarczane jako zestawy do składania i wznosi się je bez trudu zgodnie z dołączoną instrukcją. Fundament nie jest konieczny. Później można założyć także okna. (G. Beckmann KG, Simoniusstr. 10, 7988 Wangen/Allgäu)



Cieplarnię foliową buduje się wyjątkowo szybko i łatwo.



Ten namiot foliowy ogrzewa i osłania pomidory przed wiatrem i deszczem.



Co miesiąc nowe!
Praktyczne i sprawdzone pomysły
dla domu, mieszkania i ogrodu!
Majster...
OZDOBNE UCHWYTY DO MEBLI
MEBLOWY POKAZ MODY
KOMFORTOWA ŁAZIENKA
Dzięki tym rozwiązaniom każda łazienka może stać się wygodna i praktyczna.
śliny ozdobne
Instalacje bez spawania
RURY
BUDOWA MEBLA
Słodkie sny
w wiejskim łóżku
BUDOWA MEBLI
Barek z drewna sosnowego
ZA POMYŚLN
Dobrze urządzone miejsce do majste
Meble do wymiaru
W ten sposób cała powierzchnia
na poddaszu jest wykorzystana
SAUNA
dobra dla
wypoczyn
SPORT W DOMU